

GENCLİK

spor

SAYI
18

KASIM - ARALIK 2022

DÜNYA
GÖNÜLLÜLER GÜNÜ

AKTİVİTE SONRASI
AKTİF TOPARLANMA

ELİF ERCAN:
RÜZGARİ ARDINA ALIP
BAŞARIDAN BAŞARIYA KOŞUYOR

DAMLA Gönüllülük Hareketi

*Düştüğü Yere
Tebessüm Saçar*

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

BAŞVURU ve
DETAYLI
BİLGİ
İÇİN

f t i /sendegonulver
www.gencgonulluler.gov.tr

'GÖNLÜ GÜZEL' GÖNÜLLÜ VE HAYIRLI BİR GENÇLİK

İnsanlığın takviminde kendisine önemli bir yer edinen 'gönüllülük' olgusu, 'Dünya Gönüllüler Günü' münasebetiyle her yıl 5 Aralık tarihinde küresel bir gündem konusu oluyor.

Hiç şüphesiz, böylesi anlamlı bir olgunun insanlığın ortak hafızasında yer bularak ve önemsenerek her yıl aynı günde anılması ve bir dizi etkinliklere konu olması çok anlamlı. Lakin zengin muhtevası ve her geçen gün artan önemi nedeniyle, hepimiz için tek bir günde gündeme gelmekten daha fazlasını ifade ve hak ediyor.

Zira 'Gönüllülük' özünde; insan başta olmak üzere tüm varlığa ve ihtiyaçlarına duyarlı olmak, sorunlarına çözümler sunmak, bu yolla gerek kişisel, gerek ise toplumsal faydalar üretmeyi amaçlamaktır. Tüm bunları yaparken de, beklentisiz, karşılık gözetmeksizin dayanışmak ve almadan verme ahlâkını tecelli ettirmektir. Anlamlı olma, fayda üretme çabamızın adıdır gönüllülük. Konu olduğu eylemlere, kültürlerle ve coğrafyalara göre farklılıklar gösterse de, özünde muhtevası değişmeyen, insanlıkla yaşıt kadim bir değerimizdir.

Biz de gönüllülüğün bu muhtevası ve öneminin farkındalığıyla, Bakanlık olarak 2019'u "Gönüllülük Yılı" ilan ettik, bu kapsamda '2019 Gönüllülük Yılı Strateji Belgesi'ni kamuoyuyla paylaştık ve o tarihten bu yana birçok gönüllülük projesine imza attık.

Hamdolsun, son birkaç yılda gönüllülüğün özellikle gençlerimiz arasında toplumsal tabanını genişletmek ve gönüllülük faaliyetlerinin artırılması noktasında önemli işler başardık.

Bugüne kadar birlikte yol yürüdüğümüz gönüllü genç sayımız da 3 milyonu aştı hamdolsun. Bu alanda yakaladığımız ivmeyi artırarak devam ettireceğiz, Yunus-leyin bir ifadeyle, 'gönüller yapmaya' devam edeceğiz inşallah.

Dergimizin kapak konusu 'gönüllük' olgusu dışında, spor tarihi, müzik, edebiyat, kültür, sanat, mimari, bilim ve teknoloji içerikli birbirinden kıymetli yazılarımız da ilginizi bekliyor.

Keyifli okumalar dilerim.

Gençlik ve Spor Bakanı
Dr. Mehmet Muharrem Kasapoğlu

KASIM - ARALIK 2022 SAYI 18

GENÇLİK ve SPOR DERGİSİ

ISSN: 2757-8526

Yaygın Süreli - İki Ayda Bir

İmtiyaz Sahibi:

T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı adına

Dr. Mehmet Ata Öztürk

Genel Yayın Yönetmeni

Ali Fuat Şahin

Yayın Editörü

Fatma Özlem Özkan

Ali Fuat Şahin

Görsel Tasarım

Murat Duran

Merve Zeynep Kandemir

Murat Yüksel

Hacer Çavuş Beyaz

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Sadık Şanlı

Yayın Kurulu

Mehmet Ata Öztürk

Mehmet Dinç

Yazı İşleri

Hanife Demir

İlke Ulaş Kuvanç

Eylül Okay

Yönetim Yeri

Eğitim, Araştırma ve Koordinasyon

Genel Müdürlüğü

İletişim:

gsbdergi@gsb.gov.tr

Adres:

Örnek Mah. Oruç Reis Cad. No: 13

Altındağ / Ankara

Tel: 0312 596 6240

Yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Gönderilen yazılar, yayımlansın ya da yayımlanmasın iade edilmez. Yayımlanan yazılarda, yapılan söyleşilerde ve alınan görüşlerde gerekli editöryal değişiklikler yapılabilir. Kullanılan kitaplar, filmler vb. materyaller şahsidir ve bilgi vermek amaçlıdır; Bakanlık politikaları ve görüşünü yansıtmaz. Yazılardan kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. Yayımlatmak istediğiniz yazılarınızı gsbdergi@gsb.gov.tr adresine gönderebilirsiniz.

T.C. GENÇLİK VE SPOR BAKANLIĞI YAYINIDIR.
KAMU YARARINI AMAÇLAMAKTADIR,
ÜCRETSİZDİR VE PARA İLE SATILMAZ.

ÇİNDE

06

RÖPORTAJ:
KÜBRA
DEMİR

10

AKTİVİTE
SONRASI
AKTİF
TOPARLANMA

12

DÜNYANIN
MİMARİ
ŞAHESERLERİ

22

ANADOLU'NUN
KADİM
TELLİ
ÇALGISI:
KEMENÇE

26

GENÇLERİN
KALEMİNDEN
BİR YUNUS
EMRE

EKİLER

32

YAZILIM
MÜHENDİSLİĞİ

34

ZAMANIN
KIYMETİ

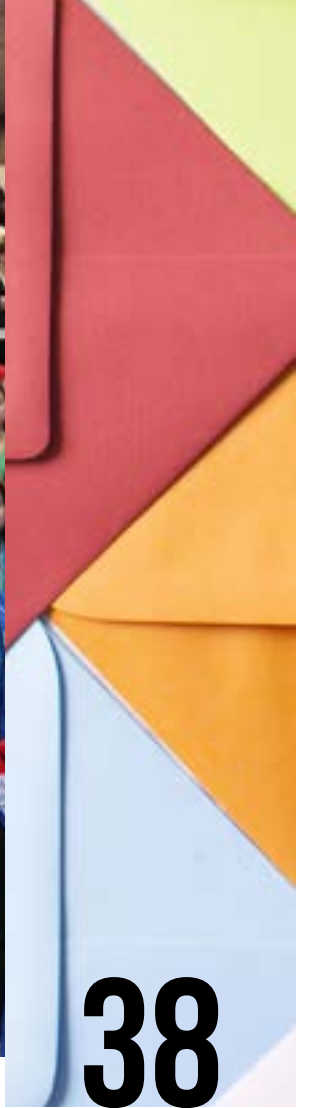
35

ARZUMLA
GELSEM
HUZURUNA

36

DÜNYA
GÖNÜLLÜLER
GÜNÜ

38

BİR
KAĞIDIN
ÖYKÜSÜ

KÜBRA

RÖPORTAJ:
HALE AKDAĞ
AFRA SENA
DURSUN

“Önceleri spor yapmak istediğim zamanlar denemeyle başladım. Sonra heyecan verdi, enerji verdi bana. Ondan sonra müdavimi oldum, bırakamadım.”

Kendinizi tanıtabilir misiniz?

Benim adım Kübra Demir. İstanbul'da yaşıyorum. Cerrahpaşa Üniversitesi'nde spor yönetimi 3. sınıf öğrencisiyim. Şu an devam ediyorum 3. sınıfa.

Basketbolla tanışma hikayenizi anlatabilir misiniz?

Önceleri spor yapmak istediğim zamanlar denemeyle başladım. Sonra heyecan verdi, enerji verdi bana. Ondan sonra müdavimi oldum, bırakamadım.

Kaç numaralı formayı giiyorsunuz?

En sevdiğim 8 ve 11 numaralarını giiyorum Milli Takım'da.

DEMİR

Kaç yıldır Milli Takım'da oynuyorsunuz?

İşitme Engelliler Basketbol Milli Takımında 9 yıldır oynuyorum.

Kaç kez Milli Takım için sahada mücadele ettiniz?

Polonya, Brezilya, İtalya... Polonya'ya iki defa gittik. 3-4 turnuva gördüm. Ortalama 25-30 kez.

Sizin gibi sporcu olmak isteyenlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Sporu bırakıp pes etmeyin asla derim. Enerjileri olmadığı zamanlarda bile devam etmelerini söylerim. Pozitif olarak her zaman antrenmanlara gitmelerini söylerim.

Kendinize idol gördüğünüz basketbolcu kim?

İşıl Alben. Galatasaraylı oyuncu.

Basketbol dışında neler yapıyorsunuz?

Üniversiteye gidiyorum. Üniversitede vakit geçiriyorum. Spor antrenmanları yapıyorum. Müzik dinlemeyi seviyorum. Dans etmeyi, hareket etmeyi çok seviyorum.

Milli Takım'da olmanın sizin için önemi nedir?

Bu sene Dünya Şampiyonası'nda hedefimiz var. İnaniyorum içimden hissediyorum kupayla döneceğimize. Buna gerçekten içimden inanıyorum hissediyorum.

Gelecek hayalleriniz nelerdir?

Üniversiteden mezun olduktan sonra, diplomamı aldıktan sonra çocuklara dans eğitimi de vermek istiyorum. Antrenör olmak istiyorum.

Takımın enerji kaynağı ve dans ustası olduğunuz söylüyor. Dans ederken işitme kaybının zorlukları oluyor mu?

Asla bir zorluk yok. Çok enerji veriyor bana. Hareket etme hissi beni mutlu ediyor. Çok keyif alıyorum.

**HAREKET
ETME HİSSİ
BENİ MUTLU
EDİYOR.
ÇOK KEYİF
ALİYORUM.**

8 Kasım
2014KARATEDE ÇİFTE
ŞAMPİYONLUK

- Milli sporcu Serap Özçelik, Almanya'nın Bremen kentinde yapılan 22. Dünya Karate Şampiyonası'nda 50 kiloda Türk kökenli Alman sporcu Duygu Buğur'u yenerek, +84 kiloda milli sporcu Enes Erkan da İranlı Sajad Ganjzadeh'i 5-4 yenerek dünya şampiyonu oldu.

18 Kasım
2017CEP HERKÜLÜ'NÜN
VEDASI

- Dünya ve Türk halter tarihine adını altın harflerle yazdıran efsane sporcular "Cep Herkülü" lakaplı Naim Süleymanoğlu 18 Kasım 2017'de vefat etti. 1984, 1985 ve 1986 yıllarında dünyada "Yılın Haltercisi" seçildi. 1988 Seul, 1992 Barcelona ve 1996 Atlanta Olimpiyatları olmak üzere üç kez olimpiyat şampiyonu oldu. Naim Süleymanoğlu kendi kilosunun üç katından 10 kilo fazlasını kaldıran tek sporcu olarak tarihe geçmişti.

20 Kasım
1925BİR MAÇTA
14 GOL

- 20 Kasım 1925 Günü İstanbul Lig maçında çok ilginç bir olay yaşandı. Galatasaray ve Vefa takımları mücadele için sahaya çıktı. Galatasaray vefa takımını 20 - 0'lık bir skorla yendi. Bu nadir skor maçın tek ilginç yanı değildi. Galatasaraylı oyuncu Mehmet Leblebi 20 golün 14'ünü kaleye gönderen isim oldu. Ufaklığından ötürü Leblebi namıyla anılan ve bu nedenle Pınar olan soyadını mahkeme kararıyla değiştirip Leblebi soyadını alan sporcu bir maçta attığı gol sayısı ile bir rekora imza atmış oldu.

21 Kasım
2021TOPRAKTAN
TARİHİ BAŞARI

- Milli motosikletçi Toprak Razgatlıoğlu, Dünya Superbike Şampiyonası'nda 2021 sezonunun şampiyonu oldu. Endonezya'da sezonun son ayağındaki ilk yarışı ikinci sırada bitiren Razgatlıoğlu, bu kategoride şampiyon olan ilk Türk motosikletçi olarak tarihe geçti. Toprak Razgatlıoğlu, Dünya Superbike Şampiyonası'nın 33 yıllık tarihinde şampiyon olan ilk Türk sporcu olarak Türk motor sporlarında bir devrim yaşattı.

23 Kasım
1947İNÖNÜ STADININ
AÇILMASI

- Temelinin atılmasından sonra 2. Dünya savaşının araya girmesi nedeniyle açılış tarihi 7 yıl uzayan İnönü Stadı 23 Kasım 1947 günü hizmete girdi. Henüz izleyici tribünleri tam olarak tamamlanamamış olarak açılan Stadyumda ilk maç Beşiktaş ve İsveç futbol kulübü A.I.K. arasında oynandı. Beşiktaş maçı 3 - 2'lik sporla kaybetti.

12-16 Aralık 2012

KISA KULVARIN EN İYİLERİ İSTANBUL'DA BULUŞTU

- İstanbul'da 12 - 16 Aralık 2012 tarihleri arasında Dünya Kısa Kulvar Yüzme Şampiyonası düzenlendi. Sinan Erdem Spor Salonu'nda düzenlenen şampiyona toplam da 5 gün sürdü. Dünyanın en iyi yüzücülerinin ağırlandığı organizasyonda 2 dünya, 20 şampiyona rekoru kırıldı. Türk yüzücüler de 14 büyükler, 1 gençler Türkiye rekoru kırdı. İki dünya rekoru kıran ABD'li yüzücü Ryan Lochte, en iyi erkek yüzücü seçilirken, en iyi kadın yüzücü Macar Katinka Hosszo, en iyi takım ise ABD oldu.

9-13 Aralık 2013

BÜYÜK ERKEKLERDE İLK MADALYA

- Mersin'in ev sahipliği yaptığı Avrupa Erkekler Artistik Cimnastik Şampiyonası'nda milli sporcularımız takım halinde 1, büyüklerde 3, gençlerde de 4 kez madalya sevinci yaşattı. 9 - 13 Aralık tarihlerinde düzenlenen şampiyonaya 21 ülkeden 218 sporcu katıldı. Şampiyonada ülkemizi Ümit Şamiloğlu, Ferhat Arıcan, İbrahim Çolak, Ahmet Önder ve Abdelrahman Elgamal Temsil etti.

AKTİVİTE SONRASI AKTİF TOPARLANMA

Spor; rekabet, performans, istikrar gibi özelliklerinden dolayı stabil durumu devam ettirmeyi gerektiren bir yaşam biçimidir.

Sporcu, antrenmanları ya da müsabakaları sırasında yüklenme prensipleri dengeli ve düzenli verilerek stabil durumunu korumalı ve sezon içinde performansını sürdürebilmelidir. Bir maçtan diğer maça geçen sürede sporcunun maksimum toparlanması ve yaralanma oluşturacak faktörlerin tamamının minimuma indirilmesi gerekmektedir. Bu prensipler doğrultusunda yapılan etkin müdahaleler sporcunun tekrarlı yüklenmeleri ve yoğun antrenman programları sırasında yaralanma riski azaltmaktadır. Özellikle antrenman ya da maç sonrası toparlanmaya ayrılan süre ısınma periyodundan daha özensiz ve sporcu açısından daha pasif geçtiği görülmektedir. Oysa sporcunun aktivite sonrası toparlanması için aktivite öncesi dinamik ısınması olumlu etkiler oluşturmakta, sporcunun kas yorgunluğunu ve ağrısını azaltmaya yardımcı olmaktadır. Sporcularda aktivite sonrası oluşan kas ağrısını azaltmaya yönelik sporcunun hem kendinin hem de terapistinin yapabileceği uygulamalardan bu bölümde bahsedeceğiz.

- **Dinamik Isınma:** Dinamik ısınma ile aktivite öncesi kasların aktiviteye alıştırılması, kullanılacak kaslara kan akışının ve kalp hızının artmasını amaçlamaktadır. Bu amaçla yapılan egzersizler büyük eklemler hareket açıklığında, tüm vücudu içine alan, bölgeler arasında dinlenme aralarının olmadığı aktif bir ısınma programıdır. Dinamik ısınma programı kapsamında hareketler kalistenik egzersizler gibi yapılabilir.
- **Aktif soğuma:** Aktivite sonrası, artmış kalp hızının azaldığı, kaslarda biriken artık maddelerin uzaklaştırılmasının hızlandırılması amacıyla yapılan aktivitelerin tamamını kapsamaktadır. Hafif yoğunluklu yapılan aerobik egzersizler ekstremitelerde (kol ve bacaklar) kan göllenmesini azaltmakta, kan basıncını ve kalp hızını egzersiz öncesi düzeye getirmeye yardımcı olmaktadır. Düşük yoğunluklu aerobik egzersizlerin yapılması ile kas yorgunluğu ve ağrısı yaratacak kimyasallar kaslardan uzaklaştırılmakta ve dolaşım sistemine katılarak gecikmiş kas ağrısı oluşumu engellenmektedir. Sporcu aktif soğuma

basamağını yerine getirmeden pasif bir şekilde dinlenmesi durumunda kas ağrısı erken dönemde değil, aktivite sonrası 24- 48 saat içerisinde ortaya çıkmakta ve sporcunun performansında azalmaya neden olmaktadır. Aktif soğuma için en iyi örnekler, yürüyüş bandında sporcunun rahat yürüdüğü (sayı sayabildiği hız) bir hızda yürümek ya da sabit bisiklete binmek (pedalları hafif dirençle çevirebileceği) olarak verilebilir. Aktif soğuma sırasında, sporcunun ısınma sırasında aktiviteye hazırlandığı hızlarda yapılan egzersizler de kullanılabilir.

- **Germe ve mobilizasyon:** Sporcunun kalp hızı egzersiz öncesi seviyesine döndükten sonra çalışan kas ve tendonlara germe ve mobilizasyonlar yapılmalıdır. Yapılan germeler daha çok sporcunun branşında kullandığı kaslara yönelik olmalı ve germe yapılırken sporcu kesinlikle germe uygulanan kaslarda ağrı, acı hissetmemeli, hafif bir gerginlik hissedilmelidir. Yapılan tüm germeler kontrollü ve yavaş olmalı, maksimum 60 saniye süre ile yapılmalıdır. 60 saniyeden uzun süren germelerin ka-

**SPORCU,
ANTRENMANLARI
YA DA MÜSABAKALARI
SIRASINDA YÜKLENME
PRENSİPLERİ
DENGELİ VE DÜZENLİ
VERİLEREK STABİL
DURUMUNU
KORUMALI VE
SEZON İÇİNDE
PERFORMANSINI
SÜRDÜREBİLMELİDİR.**

sın kuvvet üretiminde azalmaya neden olduğu bilinmektedir. Germe ve mobilizasyon etkisi oluşturmak amacı ile yoga ve taichi egzersizlerinden yararlanılarak hem esnekliğin artırılması hem de solunum kontrolü ile dinamik bir gevşeme elde edilebilir.

- **Myofasyal gevşetme:** Fas-yalar vücudumuzdaki tüm kasları saran ve kaslarla beraber hareket eden, kasılabilen ve esneyebilen yapılardır. Bu özellikleri dolayısı ile aktivite sonrası tıpkı tendonlar, kaslar, ligamentler gibi onlarında germeye, mobilizasyona ihtiyacı vardır. Aktivite sonrası, dola-nımın artması, kaslardaki ağrı ve hassasiyetin giderilmesi için myofasyal gevşetme teknikle-rine ihtiyaç vardır. Myofasyal gevşetmeleri için bazı aletler ve yardımcı cihazlar da kullanılabilir. Myofasyal gevşetmeler bazen fizyoterapistin her kasa özel olarak uyguladığı terapo-tik yöntemlerdir.
- **Masaj:** Aktivite sonrası yapılan spor masajı kaslarda laktik asi-tin birikmesini ve dolaşıma ka-tılmasını sağlamaktadır, genel olarak kaslarda yorgunluğun azalmasına yardımcı olmak-tadır. Masaj toparlanmada pa-sif bir basamaktır ve yaklaşık 20- 30 dakika kadar aktivite sonrası uygulanması ile iyi so-nuçlar alınmaktadır. Toparlan-ma sırasında uygulanan masaj, aktiviteye başlamadan önce yapılan masajdan farklı olarak yatıştırıcı, sakinleştirici karater-de olmalıdır.
- **Soğuk uygulama:** Kas ağrı-larının azaltılmasında, topar-lanmanın hızlandırılmasında en yaygın soğuk uygulamalar soğuk suya daldırma, soğuk banyolar ve Kryoterapi uygu-lamalarıdır. Özellikle temas sporlarında yaralanmaların önlenmesi, ödemin azaltılma-sı ve dolaşımın artırılması için

tavsiye edilmektedir. Soğuk banyolarda (buz banyosunda) 15 dakika kalmanın tedavi edici etkisinin olduğu, toparlanmayı hızlandırdığı bildirilmektedir fakat soğuk banyolar bir çok sporcu tarafından rahat bu-lunmamaktadır. Soğuk uygu-lamalar sırasında uygulama süresinin takibi ve sporcunun soğuk yanığı olmaması açısın-dan takibi gereklidir.

- **Hidrasyon:** Sporcunun aktivite öncesi, sırasında ve sonrasında yeterli sıvı desteğini alması metabolitlerin uzaklaştırılması, aktiviteyle artan vücut iç ısısı-nın düşmesi ve toparlanmanın hızlandırılması için önemli ama unutulmuş bir basamaktır. Hid-rasyonun yeterli olarak sağlan-madığı durumlarda sporcuda kas ağrısı, yorgunluk, kramp gibi durumlar ortaya çıkmak-tadır. Genel olarak sporcular aktivite öncesi tartılmalı ve sıvı kaybının tespiti için tartılmalı ve aktivite sonrası sıvı desteği de bu oranda yerine konulma-lıdır. Egzersizler sırasında sıvı alımı egzersizin yoğunluğuna, aktivitenin seviyesine ve çev-resele faktörlere göre belirlen-mektedir. Aktiviteler sırasında sıvı alımının yavaş olmasına dikkat edilmelidir.
- **Uyku ve dinlenme:** Uyku ve dinlenme vücut toparlanma-sına yardım eden sporcunun pasif olduğu bir süreçtir. Din-lenme ve uykunun sporcunun toparlanmasını hızlandırması için en az 8 saatlik süresinin olması gereklidir. Genellikle yoğun egzersiz sonrası 48 saat içerisinde tekrar aynı yoğun-lukta egzersiz yapılması kas-ların toparlanması ve yeniden yaralanmanın önlenmesi için tavsiye edilmektedir. Sporcuların antrenman programlarını oluşturulurken ardışık günlere aynı yoğunlukta egzersizlerin yerleştirilmemesine özen gös-terilmelidir.

Dünyanın Mimari Şaheserleri

İlginç futbol sahalarından tutun, piyano şeklinde tasarlanan müzik okulundan, masal tadındaki saraylardan, kitap rafı şeklindeki kütüphaneden, küp şeklinde evlere kadar dünyanın farklı yerlerinde görülmeye değer sayısız mimari eser mevcut. Söz konusu bu eserlerin bazıları tasarımıyla, mimarisiyle ve kendine has görüntüsüyle insanları kendine hayran bırakmayı başarıyor. İşte sizler için derlediğim dünyanın en göz kamaştıran, en ilginç, en başarılı mimari eserleri.

Bizler her ne kadar mimari açıdan ülkemizdeki eserlerin kıymetinden bihaber olsak da Ayasofya sanatsal dünya mimarisi listelerinin çoğunda ilk sırada. İstanbul'un fethinin ardından Fatih Sultan Mehmet'le birlikte Cami olarak kullanılan Ayasofya, 1935 yılından itibaren Atatürk'ün emri ile müze olarak hizmete başladı. Sırrına erişilemeyen kubbe tasarımı ve görkemli yapısı ile İstanbul'un eşsiz eserlerinden biri. Çoğumuzun dünya gözü ile görmediği Ayasofya, her geçen yıl milyonlarca turist rekoru kırmaya devam ediyor.

*Petronas
İkiz Kuleleri*

Cesar Pelli tarafından tasarlanan ve inşaatı 1998 yılında tarafından tasarlanan Petronas İkiz Kuleleri, islam mimarisinden, modernizm akımından ve Malezya'nın geçmişinden izler taşıyan bir yapı. 2018 yılı itibarıyla dünyanın en yüksek ikiz kuleleri ünvanını elinde bulunduran Petronas İkiz Kuleleri, inşa edildiği 1998 yılından 2004 yılına kadar dünyanın en yüksek gökdeleni olarak kaldı..

ŞPOR ÂLEMİ

MAKRİKÖY KEŞŞAFLARININ SENELİK UMUMÎ SEYAHAT LİSTESİ

مقرى كوى كشافلرينك سنلك عمومى سياحت ليستى			
تاریخ	عمل سياحت	قالبان مدت	مسافه
۱ - ۳ حزيران	پولونز كوى	۳ كون	۳۰ كيلو متره
۴ - ۶	اسكدار-ابروا-عمرلى-بىگكوز	۳	۳۰
۱۳ - ۲۳	بورغاز آطهسى	۱۱	۱۷۰
۵ - ۷ تموز	اميركان	۳	۵
۸ - ۹	قواق	۲	۱۰
۹ - ۱۰	بورغاز	۱	۱۰
۱۰ - ۱۳	بالوچى	۲	۵
۱۷	قره قولاق	۱	۱۰
۱۹	حكبهلى	۱	۲۰
۲۰ - ۲۷	سارى يار	۸	۱۰
۲۹ - ۳۰	اسكدار-ابروا-قرتال	۲	۲۰
۱۰ - ۱۹ آغستوس	كمر بورغاز	۱۰	۱۰۰
۲۴ - ۲۶	غاليناريا	۳	۶۰
۲۹	حلقهلى	۱	۱۰
۱ ايلول	ارمنى كوى	۱	۳۵
۲۲ - ۲۸		۷	۷۰
		۶۱ كون	۶۴۰ كيلو متره

ALEMDAR SİNEMASI

Bu cuma fevkalâde programında sinema terakkiyât-ı hâzirasının son mahsul-i bedâî'i'inden biri!

ZULMET ÇOCUKLARI YAHUT (AŞK ENTRİKALARI)

Namus uğrunda katil ve firari bir amelenin pür heyecan ve merak-aver sergüzeştleriyle malî esrar-alûd, sehâh bir Amerikalı milyarder kadının aşk-ı muhterisi ve zulm-i istibdadını muhtevi bedî'a-i sanat.

Heyet-i temsiliye-i muazzamanın başında Mierendorff

Makriköy izcileri sevgili gazilerimiz huzurunda zabitleri Mehmet Bey'in kumandasında Makriköy izcilerinden dokuz kişilik bir grup gecen cuma günü Ayasofya Camii'ne azimetle havlıda eğlenirilmekte olan sevgili gazilerimizin kumandanlarından aldıkları müsaade üzerine yüz kişilik bir gazi grubunun yegân yegân ellerini öpmek, hatırlarını istifsar etmek suretiyle bütün İstanbul Türk izcileri namına gazilerimize vazife-i hürmet ve hoşamedîyi ifa ve bundan mütevellit şevk-i sürur ile avdet etmişlerdir.

BÜYÜKADA KULÜBÜ

Büyükada'da, Büyükada Türk Gençlerbirliği namıyla ruhsat-ı resmiyeyi haiz bir spor kulübü tesis ettiğini maalmemnuniye haber aldık. Müteşebbislerini tebrik ederiz.

KEMAL BEY SİNEMASI

Gençlik ve spor hayatına müteallik fevkalade roman **Cinnabar'ın İntikamı**. Yarınki cuma günü yeni serileri ve zengin teferuat

ALİ EFENDİ SİNEMASI

Cüretli Maceralar - Büyük Amerikan sinema dramı - 5 kısım Meşhur sportmen sanatkar Tom Mikes tarafından

BÎ-NAMAZIN

OTUZ ÜÇ GECESİ

Suat Fahir Bey tarafından gayet güzel bir üslupla yazılmış olan bu eser otuz üç latif ve gülünç hikâyeyi havidir. 40 kuruşa satılmaktadır.

ATEŞ OLUR DA

YAKMAZ MI?

A. Hikmet Bey'in bu acıklı hikâyesi 15 kuruştur.

Tacir ile Cin: Çocuklar için bu millî şarkı masalı 5 kuruştur.

Tevzi' mahalli: Babiâli Caddesinde İttihat Ticaret Kitabhanesi'dir.

YENİ SEFERBERLİK

Bu hafta içinde Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı reisi Sami Bey'in riyaseti altında bir heyet İstanbul İdmanlığı namına Trakya fevkalâde kumandanı Refet Paşa'yı İstanbul'a gelen ilk millî kumandan olarak tebrik etti. Bu râsimenin tafsilatı kısm-ı mahsusumuzda münderiçtir. Min haysü'l-mecmû' on dakikaya varmayan bu mübarek temasın manası ve neticesi hakkında kelimelerin şaşa-i beyanından istifadeye çalışmayarak birkaç satır yazmak isteriz.

Hakikati söylemeliyiz. İdmancı namı alan bizler bugüne kadar ne idik? Hususî ve samimî temenni ve temennalar bertaraf edilirse memleketin hangi kuvvetinden, hangi müessesesinden, nihayet hangi resmî makamından ciddî bir istiknâh, bir teklif karşısında bulunduk. Hepimiz demiyor muyduk ki:

"Hak-i siyeh içinde düşecek dane miyiz biz?" Süphe yok ki; biz öyle ihmal edilecek dane değildik.

Hayat-ı hakikiye-i sa'yimiz, 324 inkılâbı'yla başladıktan sonra bugüne kadar gönüller dolusu sevgili arkadaşları siperlere gömdük. Yoksulluk, mahrumiyet, açlık, hastalık, harp, istila gördük; küsmedik. Fakat yardım namına bize hakiki bir el

mi uzatıldı? "Siz de var mısınız?" diye bizi arayan mı oldu?... Çok defa hizbî hislerle kimimiz bu tarafa, kimimiz öte tarafa çekilmek istendi. Bütün o maceralar içinde hâlâ Türk idmancı işini bırakmıyor, çalışıyor ve kendini topluyordu. Bu toplanma bittiği sırada memlekette idmancılık namına hâlâ bir vazife-i medeniye vücuduna kail kaç salahiyettar adam gösterebilirdik? En yüksek muharrirlerimize kadar bunu bize çok görenler olmadı mı idi?... Tafsil etmeyelim. Acıdır. Fakat çok doğrudur. İşte bu günler geçtikçe ümidimiz kalmıyordu. Biz bu elmas toprağa ne hizmetler ettiğimizi ve edeceğimizi biliyorduk. Geçen müteaddit nüshalarımızda demistik ki: "İdmancıların burada yaptıkları iş siperlerde çalışan arkadaşlarının hizmetinden dün değildir." İşte bu sözün dün bize:

- Çocuklar!

Hitâb-ı samimisi ile başlayan Refet Paşa'nın gönlünden kopan nutkunda işittik ve o hakikati duyduğumuz için -neden saklayalım- mest olduk.

Gerek Paşa'nın, gerekse ra'şedâr-ı teheyhüc Sami Bey'in sözleri ne kadar muhabbet cilveleri ihtiva ederse etsin iki bariz hakikati ve iki kuvvetli manayı ifade ediyordu. Paşa sevimli sözleriyle ve nâfiz gözleriyle demek istedi ki:

Foto: Naşit Hakkı

Kazım Karabekir Paşa'nın karargâhında Şark Ordusu şehit yavruharı idman yaparken

Mustafa Kemal Paşa Hazretleri'yle Refet Paşa Hazretleri'nin gezen sene Ankara'da icra edilen at yarışlarında çıkan fotoğrafları

Kahraman idmanlarımızdan Refik Bey Fenerbahçe Kulübü'nün sol açığı bulunan Doktor Refik Bey İzmir'e giren ilk kıtanın sıhhiye bölümünde bulunuyordu.

- Çocuklar! Memlekete hizmet, düşünen ellerle yapılacaktır. Siz ki sağlam adam ve istiklal-i fikr sahibi genç yetiştirmeye çalışıyorsunuz. Düşünmek ve çalışmak vazife-i medeniyesiyle bundan sonraki işlerde hiz- metiniz vardır.

Sami Bey dedi ki:

- Paşam! Biz memleketin önüne durulamayacak bir cereyanını spor için en nafi' bir mecra olan milliyet vadisinde isâleye çalıştık. Her türlü mahrumiyet ve tazyikâta rağmen müstevlî Avrupa kuvvetlerinin muntazam idmancılarını çok defa mağlup ettik. Spor da bir harb-i medenîdir. İşte o galebelerle ki; İstanbul'un karanlıkta kalmış ahalisine heyecan-ı millî için fırsat verdik.

Umarız ki; bundan sonraki memleket işlerinde sa'yleri-miz daha ziyade müsmir olsun. Dikkat edilmek gerektir ki; bugüne kadar gelen geçen muhtelif nev' ve kanaati havi ricâl, hükümetler, kabineler, müessesât-ı hususiye velhasıl Türkiye'nin salahiyyetar makâmâtı idmancıyı sağlam bir vücut fakat sağlam bir alet telakki ediyor, ona yalnız bir kıymet-i adaliye atfettiği için hakk-ı tefekkür vermeyi düşünmüyordu. Refet Paşa bize olan hitabıyla, bir milletin fi -i umûmîsini, sağlam vücutlu adamların salim düşünceleri ıslah ve ikmal edeceğini ve binaenaleyh idmancılarının evveleminde adalesi değil dimağı haiz-i kıymet olduğunu anlatmıştır. Bu, Türkiye'de idmancılara verilen ilk kıymet-i fie ve yeni bir kanaat-i ilmiyedir. Çünkü heveskâr idmancılık dünyanın her tarafında yalnız vücutlu değil, iradeyi, muhakemeyi, ahlakı, fi -i istiklali ve memleket kaygısını takviye için tercihen kullanılan bir gıdadır. Bunu ilk gören ve takdir eden Refet Paşa'ya memleket namına bir taraftan, idmancılık namına diğer taraftan teşekkür etmek lazıme-i kadr-şinasîdir.

Bu musîb müşahede o mülâhazaya ittîfak reisinin verdiği samimî cevapta idmancılarının fikrî ve bedenî vatan işleri ve memleketin imar ve temdin-i mesaisi için ne derecede mütehâlık bir atas-ı hizmet duyduğunu ifade eylemek cihetinden bir gönüllü dâsîtânî teşkil eder.

Demokratik bir idarenin yeni esaslarını ilan eden hükümet-i millîye kuvveti halktan ve tercihen şüphe yok ki halkın da kuvvetlisinden alacaktır...

Biz ki, kuvvetli, ahlaklı ve namusluyuz. Yeni esaslar dâhilinde başlayacak olan cidal-i medeniye her zamandan fazla bir iman-ı muvaffakiyetle hazırlanmalıyız.

Refet Paşa'nın kısa ve veciz nutku bizi bu mütarekesiz ve daimî cidal için seferberliğe davet etti. Hâlbuki biz oraya zaten gönüllü gitmiş idik. İttîfak reisi bunu selis ve belîğ kelimelerle değil, yüreğinden kopan titremelerle anlattı. Şüphe yok ki, anlattı... Çünkü Paşa'nın gözlerini sevinç yaşıyla sulanmış gördük.

REFET PAŞA HAZRETLERİ İDMANCILARIMIZ ARASINDA

Refet Paşa Hazretleri cumartesi günü Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı Heyeti ile Spor Âlemi mecmuası müdürünü kabul buyurmuşlardır.

21 Teşrinievvel Cumartesi günü öğleden sonra Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı Reisi Ali Sami Bey'in riyasetinde bir heyet, şark mahfi Refet Paşa Hazretleri'ni ziyaret ederek müşâ-rünileyhe İstanbul'daki idmancılar namına beyan-ı hoşamedî eylemişlerdir.

Resmini birkaç nüsha evvel yine derç ettiğimiz Nişantaşı Terbiye-i Bedeniye Yurdu Reisi Tayyareci Zeki Bey ahiren yeni bazı fedakârlıklarda daha bulunmuştur. Son gönderdiği mektubundan aldığımız birkaç satırı aynen derç ediyoruz: "Birinci muharebe-i havâiyemde iki tayyare ile harp ederek birini iskat diğerini de firara mecbur etmişim. Benim tayyarem de yirmi iki isabet vardı. Fakat mecruh olmadım. Yalnız bu defa son büyük taarruzun mebd'e'inde ikinci bir muharebe-i havâiyemde motorumuza isabet vaki olduğundan bizim hatların gerisine inmeye muvaffak oldumsa da başımdan ve kolumdan ağırca mecruh oldum. Hastanede birkaç gün yatıktan sonra doktorun adem-i müsaadesine rağmen kaçtım ve cepheye tayyare ile uçarak tekrar gittim. Son güne kadar cephenin en mühim uçuşlarını yaralı ve arızalı kolum ile icra ettim. Hatta İzmir üzerinde uçan ilk Türk tayyarecisi olmakla iftihar ediyorum. İzmir'den sonra Midilli'ye ilk giden yine benim. Ümit ederim ki İstanbul ve Edirne üzerinde de ilk uçuşu yine ben yapacağım..."

Heyet: Reis Ali Sami, Reis-i Sani Burhanettin, Kâtib-i Umumi Fethi, Veznedar Nuri, azâdan Hikmet, Hasan Kâmil, Saip,

Hamdi Beyler ile fahri azâdan Abidin Daver ve Spor Âlemi mecmuası namına da Sait Beylerden ibaretti.

REFET PAŞA'NIN İDMANCILARIMIZA HİTABESİ

Refet Paşa, mahfilin bahçesinde heyet ile beraber mecmuamız için müteaddit resimlerini aldırması ve fevkalâde bir samimiyet ile kabul ettiği heyet azâsının ayrı ayrı ellerini sıkarak kısa bir hitabe irat etmiştir: "Milletlerin yalnız dimağlarını değil bedenlerini de terbiye ve takviye etmek mecburiyetinde olduklarını çünkü sağlam bir dimağın sağlam bir bedende bulunduğu hakikatinin bütün milletlerce malum olduğunu ve İstanbul'daki Türk gençliğinin idmancılık âlemindeki muvaffakiyetlerini işterek daima sürur ve memnuniyet hissettiğini, yalnız vatani kurtarmaya matuf olan mücâhede-i milliye'nin emrettiği vezâif arasında idmancılarımızın mesaisini yakından takip etmeye muvaffak olamadığına müteessif bulunduğunu" söylemiş ve "Gençlik her sahada olduğu gibi idmancılık sahasında da çalışmalı, yükselmelidir. Mesainizi takdir ve tebrik, bütün İstanbul idmancılarına selam ve teşekkür ederim. Sizlerin ellerinizi sıkıttığım zaman âtîden pek ziyade ümit var oluyor ve haklı bir gurur hissediyorum," demiştir. Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı Reisi Ali Sami Bey, Paşa'nın hitabesine âtîdeki nutuk ile cevap vermiştir:

Ali Sami Bey'in Nutku: "Sevgili kumandanımız, Payitahtımıza adım attığınız zaman sizi karşılayan halkın ilk safında idmancılarımız bulunmuş ve sevgili kumandanlarını el üstünde taşımışlardır. Fakat, o gün coşkunluk seli içine karışan duygularımızın münferiden teyidinden men'-i nefes edemedik.

Evvela, bizi affediniz; belki biraz hodbînâne düşündük, son uzun ve elemli seneler bizi en büyük muhabbetlerimizden ayırmış, en samimî duygularımızdan mahrum etmiş olduğu için o süruru bir defa hissetmekle iktifa edemezdik. Muzaffer

Kahraman idmançılarımızdan Zeki Bey

Foto: Nasit Hakkı

Kazım Karabekir Paşa'nın huzurunda Şark Ordusu şehit yavruları
pehlivanlık taliminde

Mustafa Kemal Paşa Hazretleri'yle Refet Paşa Hazretleri
yarışta hakem locasında

ordumuzun yalnız değerli ve teşkilatçı kumandanını değil bütün neferlerini bile yegân yegân aynı coşuşla karşılaştaydık bu iştihakımız yine tahaffûf etmiş olmazdı. İşte bu nâkabil-i mukavemet arzusun saikiyla sizi meşâgil-i kesîreniz arasında rahatsız etmeyi göze aldık.

Saniyen, düşündük ki elbette hasretini çekmiş olduğunuz sevgili payitahtımızı ilk ziyaretinizdeki tahassüsât sizde en derin iz bırakacak olanlarıdır. Onun için idmançılık teşkilat-ı milliyesi üzerine bir an olsun nazar-ı dikkatini celp etmeyi vazife addettik.

Tabii bilirsiniz ki bu teşkilat asr-ı hâzırda yalnız sıhhat-i umûmiyenin ve ırkların ıslahını istihdaf ile iktifa etmemekte hissiyat-ı milliyenin tenmiyesi, gençliğin ruhunun ve ahlakının i'tilâsı emrinde de mühim bir amil yeni bir muharrik mahiyetini iktisap eylemiştir. Beynelmîl müsabakalar sulh zamanında bayrak etrafında mücadele ve binaenaleyh hiss-i millînin neşvünema vasıtasını temsil etmez mi? İdmançılık teşkilatı aynı zamanda mühim bir propaganda amilidir. Büyük mücâhedeyi idare eden sizler elbette herkesten iyi bilirsiniz ki kuvvetten maa-da hiçbir hakka ser-fûru etmeyen bugünkü medeniyete hakk-ı hayatımızı maddî mücadele meydanlarında daha ziyade takdir ettirir. Bir pehlivanımızın galebesiyle en belîğ nutuklar en kuvvetli notalar kadar tesir yapabilir.

Fakat bu teşkilatı takdir etmek kâfi değil, tatbikinde isticlal etmeliyiz. Onun için mücadele-i milliyenin idmançılar saflarında açtığı şerefli boşluklara rağmen en büyük harbimiz esnasında bu işin esasâtını vazettik.

Ve bütün mahrumiyetlere rağmen teşkil ettiğimiz takımlarla İstanbul'da ecânibin en kuvvetli idmançılarını mağlup ederek millî coşkunluğun mütehasşiri olan ahalimize bazı sürur dakikaları geçirebildik. Biz idmançılık teşkilatının ikmali hususunda geri kalacak olursak belki teşkilat bize bir yabancı kisvesiyle gelir gençlerimize âmâl ve menâfi-i milliyemiz hâdim olmayan duygular verir.

Biz eminiz ki idmançılığımıza yardım edebilecek olan makâmât bu teşkilatı bütün ehemmiyetiyle takdir ederse idmançılık gibi en münevverinden en ümmîsine kadar bütün halk gençliğin en cevval en cerbezeli en âteşin bir kısm-ı mühimmini teşkil eden bir memba-ı kuvvetin dahi teali-i millîmizde bir amil olmasına zemin ihzar ederler.

Siz hepimizden iyi bilirsiniz ki terakki yolumuz artık sedd edilemez. Biz tazyik gördükçe kuvvetlenir, serbest bıraktıkça yükselir bir millet olmaya azmettik. Biz de bu kanaatleri ihya eden maddî, manevî istinatgâhlarımızın ehemmiyetini emsali nâmesbûk bir açıklıkla gösteren şanlı ordumuzun bir mümessilini bugünkü saadetimizin de mühim bir amili sıfatıyla selamlar ve Türk idmançılığının hissiyat-ı şükran ve tekrimini teyit eylerim."

ELİF ERCAN: RÜZGARI ARDINA ALIP BAŞARIDAN BAŞARIYA KOŞUYOR

Yelken sporuna 5 yaşında başlayan ve şimdilerde 16 yaşında olan Elif Ercan, bu kısa zaman diliminde spor kariyerine dünya şampiyonluğu sığdırdı. Yaptığı spor branşını çok seven genç yeteneğin gelecek hayali olimpiyatlarda mücadele ederek derece kazanmak. Bu büyük hayal için sürekli antrenman yapan milli sporcumuz ile çalışmalarını ve onu motive eden şeyleri konuştuk.

RÖPORTAJ: HANİFE DEMİR

Seni tanımayanlar için birkaç cümle ile kendinden bahsedebilir misin?

Ben Elif Ercan 16 yaşındayım 11 yıldır rüzgar sörfü yapıyorum 5 yıldır milli sporcuyum ve uluslararası yarışlarda dünya ve Avrupa derecelerim var.

Türkiye'de yelken sporcusu olmak nasıl bir şey? Kendini bu konuda avantajlı gördüğün şeyler nelerdir?

Türkiye'de yelken sporcusu olmak harika bir şey. Yabancı sporcuların ağızını açık bırakan mükemmel bir coğrafyamız var ve iklimimiz bu sporu 4 mevsim yapmak için çok elverişli dolayısıyla kış aylarında diğer sporcuların aksine kendi ülkemizde antrenmanlarıma devam edebiliyorum.

Gelecek vadeden başarılı bir sporcusun. Bunu neye bağlıyorsun? Yetenek mi, yoksa çalışmak mı?

Bence bu sporda profesyonel olmayı çok çalışmaya borçluyum. Ne kadar emek sarf edersek o kadar başarılı olabileceğimiz bir spor dalı yapıyoruz. Elbette yetenek de çok önemli bir faktör fakat sadece yetenekle götürebileceğimiz bir iş kesinlikle değil.

Bir antrenman günün nasıl geçer. Sabahdan akşama kadar süreci bize anlatabilir misin?

Antrenmanlarımız kulüp olarak çok yoğun geçiyor. Antrenörlerim Çağla Kubat ve Jimmy Diazin hazırladığı antrenman programlarına uyarak hazırlanıyorum. Yazın haftanın her günü sörfe gidiyorum rüzgarın elverişli olduğu her gün sabahdan denize girip akşam güneş batana kadar antrenman yapıyoruz. Antrenmanlarımız yazın ayrı keyifli geçiyor, alaçatının muazzam manzarası ve rüzgarıyla zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum diyebilirim. Kışın ise okullar nedeniyle sadece hafta sonu antrenmanlara devam ediyoruz. Hafta içleri de haftada 3 gün kara antrenmanıyla fiziksel yeterliliğimi yükseltip güçleniyorum.

Seni motive eden örnek aldığın bir sporcu var mı? Varsa neden o kişiyi örnek alıyorsun?

Ben bu spora 5 yaşında başladım ve başladığımdan beri kendime hep örnek aldığım rol modelim Çağla Kubat'tır. Gerek sporculuğuyla gerek davranışları ve mütevazılığı ile harika bir rol modelidir. Ayrıca benim antrenörüm olduğu için kendimi çok şanslı hissediyorum. Türkler olarak genç sınıflarda birçok uluslar arası derecemiz olması ülke içinde olan yarışlardaki mücadele de benim en büyük motivasyon kaynağım diyebilirim.

Yelken sporunun kişiye kazandıracak 3 şeyden bahset desek bu 3 şey ne olur?

Yelken sporunun kişiye kazandıracak en önemli ve en büyük şey bence huzur çünkü biz doğa sporu yapıyoruz ve bizden daha özgür hissettiren bir

spor olduğunu hiç sanmıyorum. Günün tamamını deniz rüzgar ve güneşle geçirdiğimiz için sinir ve stresten uzak kalıyoruz. Bunun haricinde kişiye disiplin katan ayrıca hırs ve arkadaşılığın önemini anladığımız bir spor dalı.

Şu anda önünde hazırlık yaptığın uluslararası bir müsabaka var mı? Bu konuda antrenörünle nasıl bir planlama yaptınız?

Şu anda İtalya'da düzenlenecek olan İq Foil Avrupa Şampiyonası için hazırlıklarım devam ediyor. Bu yıl benim junior yaş kategorisindeki son yılım olduğu için son yılımı en iyi şekilde değerlendirmeye çalışıyorum. Antrenörlerimle birlikte yoğun bir programda gerek su antrenmanı gerek kara antrenmanı gerek de taktik ve kurallarla ilgili hızlı ve zor bir tempo içindeyiz.

Şimdiye kadar kazandığın 3 ulusal 3 uluslararası başarın nelerdir? Yıl, organizasyon adı ve aldığın derece şeklinde yazabilir misin?

IFCA Youth&Masters Slalom Dünya Şampiyonası U13 de 1. U15 kategorisinde de 3.

2021 IFCA Junior & Youth Slalom Dünya Şampiyonası U15 de 1. U17 de 1.

2023 PWA World Cup U17 slalom, U21 slalom ve U21 Foilda 1.

**BU SPORDA
PROFESYONEL
OLMAYI ÇOK
ÇALIŞMAYA
BORÇLUYUM.
NE KADAR EMEK
SARF EDERSEK O
KADAR BAŞARILI
OLABİLECEĞİMİZ
BİR SPOR DALI
YAPIYORUZ.**

Anadolu'nun Kadim Telli Çalgısı:

KEMENÇE

Sesinde barındırdığı duygu genişliği sayesinde son yıllarda pop, rock hatta caz gibi müzik tarzları içerisinde de kullanılmaya başlandı ancak ismi anıldığında ilk olarak Karadeniz'i hatırlatan özel bir enstrüman Kemençe.

Anadolumuz, şüphesiz tarihi ve kültürel açıdan eşsiz zenginliğe sahip bir coğrafya. Bu zenginliğin en somut ve köklü göstergelerinden biri müzik ve Anadolu müziğinin eşsiz renklerinden biri bu sayımızın konuğu oluyor: Kemençe. Anadolu müziğinde çok sayıda çalgı kullanılmakta ancak kendine özgü sesinde hem hüznü hem de coşkuyu bu denli derin

şekilde taşıması Kemençeyi en özel enstrümanlardan biri haline getiriyor.

Kemençe, Anadolu'nun tarihi telli çalgılarından biri ve bu çalgının geçmişi binlerce yıl öncesine uzanıyor. Anadolu'da yaklaşık 2500 yıllık bir geçmişe sahip olduğu düşünülen Kemençenin ataları tarihi kayıtlarda çeşitli isimlerle anılmakta. Antik Yunan'da "lyre" olarak

bilinen çalgı veya Orta Asya'da Göktürklerin "Közkömürdük" adıyla kullandıkları çalgı Kemençe ile ilişkilendirilebilmekte. Aynı enstrüman Osmanlı döneminde ise "Köçekçe", "Kızılağaç", "Göçmen Kemençesi" gibi farklı isimlerle anılmış. Kemençenin farklı türleri Anadolu'nun farklı bölgelerinde kullanılmıştır ve bu bölgelere göre farklı şekillerde tasarlanmıştır.

Kemençe, genellikle kütük şeklindeki gövdesi ve keman benzeri yayı ile çalınır. Dut, ardiç, ladin ve erik ağacı kullanılarak tamamen elde oyulma yolu ile yapılır. Arapların kullandığı rebap, Ege bölgesine has kabak kemane ve Karadeniz'in kemençesi birbiri ile yakın akrabadır. Ek olarak Anadolu'nun farklı bölgelerinde Kemençenin yapısı ve çalınma şekli de farklılık göstermekte. Örneğin, Trakya'da kullanılan Kemençenin gövdesi daha ince ve çalma tekniği Karadeniz'deki icra tekniğinden farklıdır. Yapımı ve çalımında kesin sınırları olmayan bir enstrümandır. Yapım ve çalım ustaları bu esneklik sayesinde kendilerine has tarzlar ortaya koyabilmektedirler.

Kemençe, yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Anadolu müziğinde önemli bir yere sahip. Coğrafyamızda Kemençe Türk halk müziğinin yanı sıra, özellikle Ermeni, Laz, Gürcü, Rum müziğinde de kullanılmakta. Coğrafyamızda Kemençe, duygusal şarkıların eşlikçisi olarak kullanılabildiği gibi düğün, eğlence, bayram gibi en coşkulu kutlamalarda da çalınır. Ayrıca Kemençe, bazı semah ve zikir törenlerinde de kullanılmakta. Bu sebeple kemençeyi her duygunun derin sesi olarak tanımlamak yanlış olmaz. Bu duygu genişliği sayesinde son yıllarda pop, rock hatta caz gibi modern müzik türleri içerisinde de kullanılmaya başlanmıştır. Ancak Kemençe deyince aklımıza ilk olarak tabi ki Karadeniz geliyor.

Karadeniz müziği, Anadolu müziğinin farklı bir dalı ve tarihi dokusuyla zengin bir müzik mirasına sahip. Kemençeyse, Karadeniz müziğindeki belki de en önemli çalgı ve bölge kültürünün en canlı yansımalarından biri. Örneğin kemençesiz bir horon

düşünmek olanaksız. Horon gibi icralarda Kemençenin enerjik ritimleri, bölgenin dinamik kültürünü ve adeta Karadeniz'in hırçın dalgalarını yansıtır. Bunun yanında yine Karadeniz müziğinde Kemençe, ağıt gibi hüznü şarkılar için de vazgeçilmez bir çalgı. Kemençenin melankolik ve duygusal tonları, bu tür şarkıların duygusal yoğunluğunu benzersiz hale getirmekte.

Karadeniz müziği, genellikle doğayı, aşkı, hasreti, özlemi ve insan hayatının diğer yönlerini konu alan ezgilerden oluşur. Bu ezgiler, Karadeniz insanının yaşam tarzını, gelenek ve göreneklerini yansıtmaktadır. Kemençe tüm duyguları barındırdığı 3 telinden çıkan eşsiz sesiyle işte bu şarkıların ruhunu ve duygusunu yansıtan benzersiz bir çalgı.

Anadolu'nun tarihi telli çalgılarından belki de en önemlisi olan Kemençenin isminin her ne kadar küçük keman anlamına gelen "Kemançe"den türediği düşünülse de, tarihi ve Anadolu müziğine etkisi düşünüldüğünde isminin aksine çok büyük ve derin bir çalgı olduğu değişmez bir gerçeklik olarak karşımıza çıkmakta.

**COĞRAFYAMIZDA
KEMENÇE,
DUYGUSAL
ŞARKILARIN
EŞLİKÇİSİ OLARAK
KULLANILABİLDİĞİ
GİBİ DÜĞÜN,
EĞLENCE, BAYRAM
GİBİ EN COŞKULU
KUTLAMALARDA DA
ÇALINIR. AYRICA
KEMENÇE, BAZI
SEMAH VE ZİKİR
TÖRENLERİNDE DE
KULLANILMAKTA.**

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

EĞİTİM, ARAŞTIRMA VE KOORDİNASYON
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

GÖNÜLLÜLÜK ve

GÖNÜLLÜLÜK

YÖNETİMİ

EĞİTİMİ

<https://gonulluyuzbiz.gov.tr/>

OKUMADIYSAN KONUŞMAYALIM

1

Mutluluğun Kazanılması - Farabi - GSB Yayınları

Fârâbî, İslâm dünyasında genel olarak antik tarzda felsefe geleneğinin, daha özel olarak da siyaset felsefesi veya felsefî siyaset geleneğinin kurucusu ve en önemli temsilcisidir. Farabi, Orta Çağ'da gerek Doğu Müslüman, gerekse Batı Yahudi ve Hristiyan siyaset filozofların temel problemi olan ve antik dünyadan miras aldıkları klasik politik öğretinin ne olduğunu anlamak, onu kendi özel dinlerinin politik öğretilerinden ayırt etmek ve bu ikisi arasında bir ilişki kurmak problemini aşma noktasında referans aldıkları önemli bir isimdir. Siyaset felsefesi alanında İdeal Devlet, Medenî Siyaset ve Fusul gibi önemli baş yapıtları bulunan Fârâbî'nin, Mutluluğun Kazanılması (Tahsilü al-Sa'ada) eserinin ise daha özel bir yeri olduğu Fârâbî araştırmacıları tarafından kabul edilmektedir. Zira bu eser, Fârâbî'nin siyasete ilişkin eserleri arasında en olgunu, en önemlisi olarak gösterilmektedir.

2

Yerçekimi ve İnayet - Simone Weil - GSB Yayınları

Albert Camus "zamanımızın tek büyük ruhu" olarak selâmlar Simone Weil'i. Birçok sadık Weil okurunun söylediği gibi, zamanın tek büyük yüreği ve saf ışığı... İnsanın sefaletini ve düş kırıklığını Pascal'dan sonra dile getiren belki en derin seslerden biridir Simone Weil. Onda düşüncenin kendisi hiçbir zırha bürünmez, tam anlamıyla duru ve çıplaktır. Yalnızca içsel arınma arzusu taşır. Yüce alçakgönüllülükle dökülür onda her şey. Simone Weil tüm dehasını küçümseyerek yazmıştır. Tanrı, aşk, zaman, hiçlik, ben, bağlılık, boşluk, güç, acı vb. kavramları sıra dışı bir yaşam deneyimiyle açılar. Her birinde lütfun güzelliğini ama o ölçüde de tehlikeyi ve sürekli düşüşü göstererek... Yerçekimi ve İnayet, Weil'in düşüncelerini yansıtan en önemli kitabıdır.

3

Tamgalar - Süleyman Çobanoğlu - Ötüken Kitap

Türkçe coşkun bir dildir. Bu lirizmin (duyguların coşkun bir şekilde ifade edilmesinin) sebebi ise Türklerin tarih boyunca sürekli hareket etmesi, özellikle göçler ve savaşlar yoluyla sürekli taşınmasıyla ilintilidir. Çünkü Türkler durağan değildir, sürekli hareket eder, şifahi (sözlü) kültür yoluyla sözü de sürekli taşır, aktarır. Durağan olanın çürüyeceğine, hareketsiz kaldığında suyun dahi kokacağına inanırlar. Coşkun ırmaklar gibi çağıldamayı severler. Bu sebeple Türkçe duygu yoğun ve coşkun bir dildir. Bunu özellikle halk şiirimizin nazım biçimleri manilerimiz, ninnilerimiz, türkülerimiz, güzelleme, koşma, koçaklama, taşlama vb.'lerinde yoğun görürüz. Son yılların heyecan uyandıran şairlerinden Süleyman Çobanoğlu'nun son şiir kitabı Tamgalar, Türkçenin bu coşkun yanını olabildiğine içinde taşıdığı gibi, milli / kültürel kodlarımız ve sembollerimiz ile modern şiiri buluşturan, Türkçenin ve halk şiirinin imkânlarını zorlayarak daha da genişletmek noktasında derdi ve yetkinliği olan bir eser.

4

Düşünme Biçimleri - Whitehead - Külliyat Yayınları

Belli bir disipline dayalı olmayan ve türler arası dağınık yapılan okumalar 'hazmedilmiş bilgiye sahip uzmanlık' yerine 'malumatfuruşluğu' doğurduğu gibi, belli bir disipline ve sistematığa dayanmayan düşünme eylemi de sağlıksız, eksik ve yetersiz düşünceleri ortaya çıkartacaktır. 20. yüzyılın önde gelen matematikçi ve filozoflarından Alfred North Whitehead, Düşünme Biçimleri isimli eserinde düşünme pratikleri üstüne zihin yorarken, düşünmenin temeline ise 'bütün'ü kavrayarak, bütünü oluşturan 'parça'lara ruh üfleyebilmek fikrini koyuyor. İnsanlığın tarihsel tecrübesi ve düşünce birikimini bütünlüklü bir bakış açısıyla anlamaya ve yorumlamaya çalışan Whitehead, düşünce olgusu ve eylemine getirdiği farklı yaklaşım tarzıyla öncü filozoflar arasında yer alırken, özgün bir okumaya da kapı aralıyor.

Gençlerin Kaleminden

BİR YUNUS EMRE

YUNUS EMRE'NİN ÜLKESİ

Hamd; zerreden küreye, seriyyeden süreyyaya

her canlıyı ve cansızı yaratan, alemlerin mihrakına ademi yerleştiren, ademlerin kalbine furkanı ilham eden Allah'a mahsustur. O'nun elçisine, ailesine ve dostlarına selam olsun.

Fezada güneşler sönerken, yapraklar takvimlerden düşerken, asırlık kavimler arda birkaç kemik olup kalırken bir beşer doğuyor dünyaya. Her beşer dünyada doğar ancak her beşer dünyaya doğmaz; bu kez dünyaya doğan bir beşer var gören her gözün önünde. Güneş doğudan doğar ancak bu demek midir ki batı, karanlık ve soğuktan başkasına kör kalmış? Güneş, yer ve yön ayırt etmeksizin her beldenin nasibine gebe. Yunus Emre... Miladi bin iki yüz kırk yılında, Sarıköy'de dünyaya doğan bu hekim, yalnızca kendi beldesine mi kandil? Hayır, bu odunsuz ateş, vatan toprağındaki her hududun kandillerine ışık...

Türk devletlerinin temellerinin şiirle atıldığı fikrini, istifham pimi çekilmiş bir hikmet bombası misali atıveriyor dünyamıza Özel'liği kaderinden olan deha. Bu fikri tahkik etmek için on binlerce sahifeyi aşındırmaya mı yoksa tarihin yuvarlak çizgisindeki doğumlara göz atmaya mı niyet etmeli? Yunus'un hikmet kundağına kondurulması ile Osmanoğulları'nın dünyaya irfan iğneleriyle temel kazması, aynı tarihi çizginin başat olayları. Tarih, tekerrürü ihtiva edecek kadar hakiki; rastlantıyı buyur etmeyecek kadar ilahi bir çizgi değil de nedir? O halde bu çerçevesiz manzaraya biraz daha yaklaşmalı...

Şiirleriyle devlet kuran şairlerin şiirleri, kendi dünyalarını da inşa ediyor. Bana bildiriliyor ki, Yunus Emre, kendi ülkesini bina etmiş ebediyete irtihal etmeden evvel. Ülkesi, malayani ummanın üzerinde mütevazı adalardan müteşekkil. Gönül yaşları ile karmış olmalı adaların harcını. O adalara varabilmek, Yunus'u yakından tanıyabilmek, onun hususiyetlerini müşahade edebilmek için bir çift küreğe, bir de sandala ihtiyacım var.

Kalbim sandala dönüşüyor, aklımsa bir çift küreğe. Sandala adımımı atar atmaz soğuk bir his kaplıyor bedenimi. Ruhumu, varlık kadirğinde kürek mahkûmu gibi hissediyorum. Ufukta Yunus'un dünyası beni beklerken gayriihtiyari mırıldanıyorum: Mâsivâdan demir alıp Mevera'ya yolculuk... / İmkânı var mı Ey Yunus? Ya tıkalıysa oluk... Yolculuğa niyet ettikten sonra böyle soruların evhamdan öte olamayacağını idrak ediyorum; aklım, başımda değil, avuçlarımda. Artık, bu dümensiz gemide, bu soruların hiçbir hükmü yok.

Kırk gün kırk gece kürek çektikten sonra, Yunus'un, adalardan oluşmuş beldesine varıyorum. Kürekleri ağır ağır çekerek bu pek de fazla olmayan adaların arasında dolaşmaya başlıyorum. Her

küçük adada bir başka Yunus Emre var. Hepsi bir başka işle meşgul. Yunuslardan biri odun kesiyor, biri şiir yazıyor, diğeri Allah ile rabıta kurmaya cehdediyor. Adaları sayıyorum: Dört. Dört adayla kaim Yunus Emre'nin ülkesi. Yunusların yapıp ettiklerine bakınca, bu dört adayı iki cenaha ayırıyorum gayriiradi: Zahiri cenah ve batını cenah. Dört kolon üzerine inşa edilmiş Yunus Emre'nin dünyası: Tarih ve coğrafya, şiir; sevgi ve kardeşlik, tasavvuf. Benim idrakim bu kadarını anlamaya yetiyor. Küreklere asılıp yavaşça yanaşıyorum tarih ve coğrafya adasına.

Rüyada mıyım yoksa çağdaşlarım beni bir simülasyona mı hapsetti bilmiyorum. Tek bildiğim, Yunus Emre, kanlı canlı karşımda. Ona dokunamıyorum ve konuşamıyorum onunla ancak izleyebiliyorum onun yaşantısını.

Hicri takvimler altı yüz otuz sekizi, miladi takvimler bin iki yüz kırkı gösterirken, bir küçük beldede gözlerini

açıyor, ilerde bile isteye gözlerini kapayacağı dünyaya. Beldenin tabelası da gelip geçiyor gözlerimin önünden ancak emin olamıyorum onda "Sarıköy" mü yoksa "Karaman" mı yazıyordu... Hafızamı hayli zorlasam da Sarıköy'ün bir adım öne çıkmasından öte bir neticeye varamıyorum. Doğduğu beldenin bizim beldelerimizden pek farklı olmadığına, biraz taaccüp ederek şahit oluyorum. Aynı ağaçlar, aynı iklim, aynı toprak ve en önemlisi, kıyafetleri biraz farklı olsa da aynı samimi kalbi taşıyan insanlar... Yunus, kundağında büyüye dursun, emekleyip yürümeye, koşup oyunlar oynayacağı çağları aşmaya çabalaya dursun. Bu süreç esnasında etrafa biraz göz atıyorum. Yüce dağlar, sabit kazıklar gibi yeri tutuyor olsa da bir sallantı, bir çalkantı var bu adada. Yunus Emre'nin doğduğu bu zamanda, biraz karışık mı ki buralar? Kimsenin beni görmemesinden cesaret alıp gökten gelen çatırtılar eşliğinde civarı dolaşmaya başlıyorum.

Sağımdan Moğolların, solumdan Haçlıların geçip durduğunu görüyorum. Topraklarımızda namahrem ayaklar görüyorum. Selçukluların tahtının, çatıdan sarkıtılmış iplerle tutulduğunu; namahrem ayakların zahiri beldelerle yetinmediğini ve gönül mahzenlerine el uzattığını, gönüllerin titrediğini, ilim kubbelerinin inkisarla savaştığını görüyorum. Ancak tüm bunlara rağmen yine görüyorum ki irfan ağacı, esen rüzgârdan, köklerine vuran dalgalardan etkilenmiyor. Zira üzerinde mücerret, demir bir perde gibi İslam örtülü. Gözlerim, yer yer tekkelerin kurulduğuna şahitlik ediyor. Tekkelerin inşası için bir hasır ve dallardan bir tavan; müritlerin kalplerinin ihyası için bir hırka ile bir hurma kâfi geliyor. Gündüz gözü ile gördüklerim beni dehşete düşürmeye yetiyor ancak bina edilen manevi kulelerin varlığı da su serpiyor içime. Her zaman olduğu gibi, havf ve reca arasında mekik dokurken kalbim, gece, gölgeyi gömüyor ve üç yıldız beliriyor uçsuz bucaksız semada. "Lafzını görür ama, geceleyin kara taşa. / Oysa

MÂSİVÂDAN
DEMİR ALIP
MEVERA'YA
YOLCULUK...
İMKÂNI VAR MI
EY YUNUS? YA
TİKALIYSA OLUK...

YUNUS
EMRE'NİN
DÜNYASI: TARİH
VE COĞRAFYA,
ŞİİR; SEVGİ VE
KARDEŞLİK,
TASAVVUF.

göremem ben, şafak vakti sermedi arşta." diye mırıldanan sinelere şifa için parlıyorlar karanlıklar arasında. Gözlerimin kamaşması geçince daha da yakınlaşıyorum ve üç yıldızın da isimlerden mürekkep olduğunu anlıyorum: Mevlâna, Hacı Bektaş Veli ve Hacı Bayram Veli. Göklerden yayılan her ziya katresinin bir nasibe gebe olduğunu düşünüp bu beldenin ahiri için tefekkür etmekten vazgeçiyorum. Yunus Emre, demek böylesi bir teşevvüşün, bunca hengamenin, zahiri ve batını hücumların ortasında doğmuş. Kul sıkışmayınca Hızır yetişmez sözünü, ilk kez hissederek anlıyorum.

Çağları aşan Yunus Emre'nin çağını bir gün boyunca arşınladıktan sonra tekrar evine dönüyorum. Yunus Emre büyümüş, serpilmiş. İzafi bir zaman cetvelinde hareket ettiğimi tekrar hatırlıyorum. Bir telaştır kopuyor Yunus'un kapısının önünde. Heybesine azık arıyor, kırbasına su dolduruyor, oradan oraya koşturup telaşla hazırlık yapıyor. Yolculuğa, arayışa çıkıyor. Kendine bir şeyler mi arayacak, yoksa bizzat kendini mi arayacak bilmiyorum. Yunus'un ağzından şu sözler dökülürken, uyuyakalıyorum:

*"Ben yürürüm ilden ile.
Şeyh sorarım dilden dile.
Gurbette halim kim bile.
Gel gör beni, aşk neyledi."*

Gözlerimi açtığımda Yunus'un yolculuğundan yeni döndüğünü ve evine girdiğini görüyorum. Bu yolculuğun esrarını, teferruatını öğrenmeye mezun değilmişim demek. Tek çıkarabildiğim, Yunus'un, aradığını henüz bulamadığı. Yunus'un eve girmesi ile çıkması bir oluyor. İçini boşalttığı heybesine bir dağ alıcı koyup tekrar yola düşüyor. Fazla yürümüyor ki, karşısında Hacı Bektaş Veli'nin tekkesini görüyor. Selam ve ihsan ile karşılandıktan sonra bir çuval aş mı yoksa bir avuç hikmet mi istendiği soruluyor.

Yunus, hissiz baş ile kefensiz naas arasında bir fark olmadığını bilse de o an bir çuval aş seçiyor. Evini ve belki de içinde kendisini bekleyen çocuklarını memnun edebilmek için. Yunus'a, dilediği fazlasıyla veriliyor ve dönüş yolunda iken kalbine bir acı düşüyor, geri dönüyor tekkeye ancak nasip, güneşe çıkan buzdan daha çabuk yiten bir şey olduğundan, çoktan terk etmiş oluyor o tekkeyi. Yunus'a Tabduk Emre ısmar ediliyor. Yunus, arayışının verdiği dermansızlığa itibar etmeden yola düşüyor ve Tabduk Emre'nin dergahına kabul buyruluyor. Geriden izlemeye devam ediyorum Yunus'u. Kırk gece geçiyor gözlerim önünde. Bu kırk gece hakiki zamanda kırk aya mı kırk seneye mi tekabül eder bilmem. Tek bildiğim, Yunus'un bu dergâha tek eğri odun taşımadığı. Kırk gecenin şafağında, Yunus'un dilinden (belki de dilden) birkaç beyit dökülüyor. Ada karanlığa teslim oluyor. Diğer adaya geçmem gerektiğini anlıyorum. Sandalıma koşup var gücümle küreklere asılıyorum ve Yunus Emre'nin ağzından yükselen kelimeleri mırıldanırken "şiiir" adasına varıyorum:

*"Derviş Yunus gel imdi.
Ummanlara dal imdi.
Ummana dalmayınca,
Sen derviş olamazsın."*

Bu ada diğerinden daha sade. Diğer adadaki gibi fitneler, tefrikalar, gözü ve özü rahatsız eden envai çeşit sahneler yok. Bir kervan var adada. Düzlme aşamasında. Ancak yolda değil. Demek bu kervan sakimleri, "Kervan yolda düzlür." deyip başlarından savmamışlar işlerini. Ehem verdikleri bir iş olmalı. Kervan, alışageldiğimiz kervanlardan biraz farklı. Binenleri insan olsa da binitler kalem ve kâğıt. Kervanın ön saflarında ise Ahmet Yesevi'yi ve başkaca Horasan erenlerini görüyorum. Bir dil kervanı kuruluyor demek bu topraklarda. Yunus Emre'yi beklediklerine bakılırsa, Yunus'un bu kervandaki mesabesi, imamlıktan başkası değil.

Kervan bir yandan Yunus'u beklerken diğer yandan hazırlana dursun. Ben, Yunus'un, sahifelerden kurulu kulübesine geçip izlemeye başlıyorum onu. Şiirler yazdığını görüyorum fakat ne kadar bakınsam da mü-

rekkebi göremiyorum. Mürekkepten yoksun, hislerden mürekkep şiir- lermiş onun şiirleri. Kulübeyi saran şiirden bünyanlara bakıp okumaya, Yunus'un şiir duvarlarıyla ördüğü küçük dünyasının detaylarına er-meyi istiyorum. Şiirlerinde hiçbir şatafat yok. Bir havas nümayişine davet edilmiş kelimeler koşturmuyor satırlarda. Her şiir sadeliği ve asale- tiyle kaim. Bu dönemde, Yunus'un şi- irlerine erip de bunları anlamayacak çok göz bilmiyorum. Şiirlerde ilahi aşk ile içtimai hayat, şahsi mesajlar ve ruhi ihtizazlar iç içe geçmiş, mun- tazam bir zincir oluşturmuş. Biraz daha yaklaşıyorum şiirlere. Ne çok konuya mum tutmuş Yunus: Sanatlı teşbihler, tasavvufi mefhumlar, kev- ni misaller, ilmi söylemler, içtimai lafızlar, ruhi tasvirler...

Yunus'un benzetmelerine baktığım- da halka yaklaştığını hissediyorum. Halkla aramda bir köprü kuruyor. Halkın diline, onların benzetme usul- lerine de hâkim oluyorum. Bir baş- ka mühim nokta dikkatimi çekiyor. Şiirleri, mübalağalı süslemelerden ve çizgiden taşmış kelime çeşitliliğin- den irak olsa da insanı mest ediyor. Bir kez daha anlıyorum ki Yunus, kullandığı muhtelif kelimelerle değil, üslubu ile gönüllere hitap ediyor, lügat parçalayıp lafın hissine sırt çevirmiyor; az ve öz olan cümleleri ile dahi "estetik" bir haz veriyor. Yu- nus'un kendine münhasır bu üslubu, onu fani bir ebediyete taşımış, şimdi anlıyorum.

Yunus, kalemini ve kağıdını heybe- sine atıp kervana doğru yürürken ben de üçüncü adaya meylediyorum. Dilim, irademe kulak asmadan du- varlardaki sayfalardan bir şiiri mı- rıldanıyor:

*"Eğer beni öldüreler
Külüm göğe savurular
Toprağım anda çağıra
Bana seni gerek seni"*

Üçüncü ada da ikinci adadan daha sade. Dünyaya ait pek bir meta yok. Burada daha çok ağaçlar, çiçekler ve bazı hayvanlar var. Yunus, kalın gövdeli bir ağaca sırtını yaslamış, etrafındaysa halka oluşturarak otur-muş bir insan kümesi var. Yetmiş iki insan var halkada, Yunus'tan hariç.

Bu rakamlar milletlerin sayısını mı simgeliyor yoksa hadisi şeriflere mi telmih yapıyor, tam çıkaramıyorum. Sevgi ve kardeşlik adası, isminin hakkını fazlası ile veriyor. Halkaya biraz daha göz gezdiriyorum. Bi- zim çağımızdaki halkalarda olduğu gibi mezhebi bir ayırım yok burada. Oturanlar arasında Müslümanlar çoğunlukta olmasına rağmen gay- rimüslimler de var. Fakat ne bir kin akıyor gözlerinden ne de nefret. Sanki omuzlarına bir bülbül konmuş da onu gülünden ayırmamak için nefeslerini tutmuşlar... İşte böyle bir halde dinliyorlar Yunus'u. Bu meclisin üzerine görünmez ağlarla bir muhabbet kubbesi örülmüş bile. Ağların kaynağı Yunus'un sözleri olsa gerek. Bu kez Yunus'tan sadır sözlerle kulak kabartıyorum:

*"Elif okuduk ötürü
Pazar eyledik götürü
Yaratılanı hoş gördük
Yaradan'dan ötürü"*

Bu sözün, yüzlerce çeşit sevgi gös- terisinden daha değerli olduğunu hissedebiliyorum. Yunus konuştu- ça tebessüme gark oluyor halkadaki her bir yüz.

*"Gelin tanışuk idelüm
İşin kolayın turalum
Sevelüm sevililüm
Bu dünya kimseye kalmaz"*

Sevmenin ve sevilmenin zor bir sanat olduğunu düşünmeye baş- lıyorum şimdi. Yapayı oluşturula- mayacak hakiki bir sevgi... Yunus, bunu, İslam'dan tutunarak yapıyor. Firavun'a dahi yumuşak sözle gön- derilen elçileri, yumuşak sözlü olma- sı ile insanları etrafında toplayabilen kutlu elçiyi takip ediyor. Sevginin ve muhabbetin ilahi kaynaklı olması, Yunus'un meclisine bereket indirir- yor. Yunus, herkesi kucaklayan kan- dil olma vasfını, Müslüman olmakla kazanmış. Onun söylemleri, şeri dairenin, tasavvufi kubbenin dışına taşmıyor. Sevgi ve şefkat timsali ola- rak herkesle hemhal olup dindaş olmadan evvel dertdaş oluyor. Diğer insanların gönüllerinin bu sevgiye direnemediğini görüyorum. Membar dünyevi değil ki bu sevginin...

**EĞER BENİ
ÖLDÜRELER
KÜLÜM GÖĞE
SAVURALAR
TOPRAĞIM ANDA
ÇAĞIRA BANA SENİ
GEREK SENİ**

GELİN TANIŞUK
İDELÜM
İŞİN KOLAYIN
TUTALUM
SEVELÜM
SEVİLELÜM BU
DÜNYA KİMSEYE
KALMAZ

Yunus Emre'yi, o yüce halkada bırakıp dördüncü ve son adaya kürek çekmek üzere sandalıma yürüyorum. Dilimde yine Yunus'tan sözler:

"Bir kez gönül yıkdunısa
Bu kılduğun namaz değil
Yetmiş iki millet dahi
Elin yüzün yumaz değil"

Son adaya yaklaşırken havanın karardığını fark ediyorum. Adanın kıyısına yaklaşıp da adaya ayak bastığımda zifiri karanlık çöküyor. Tasavvuf adası... Gece olmasına rağmen hissediyorum, bu ada, adaların en sadesi. Hiçbir eşya yok adada. Gökte dolunay, adanın tam ortasında, serili bir postun üzerinde Yunus... Onun uhrevi haline zarar vermekten her zerremle korkarak nefesimi tutup yaklaşıyorum Yunus'a... Görmeyi en çok istediğim ada bu idi lakin hiçbir madde yok bu adada. Hatta üstünde durduğum zeminin dahi taş ve topraklardan oluştuğuna dair şüphelerim var. Kâinatın aşk için yaratıldığını düşünen Yunus, bu adayı da aşk ile mi inşa etti, anlamaya çalışıyorum. Şeriat, tarikat, marifet ve hakikat... Derviş Yunus, bu kapılardan hangisini açtı göremiyorum. Ancak hislerim beni hakikat kapısına götürüyor her düşündüğümde. Bedeni burada ancak ruhunun dördüncü kapının ardında olduğunu hissediyorum. Ve inanıyorum ki his, bilgiden daha güvenilirdir. Yunus'un iç dünyasını anlamak için biraz daha yaklaşıyorum ona. Şu sözler dökülüyor, açmadığı ağzından: El, dil, göz, kulak, akıl... Hepsi mâsivâda şahittir.

Er geç gidilen maverada kalp, tek padişah'tır. Gaflet, cehalet, hayret, sükûnet, halvet, melamet. Ancak son mesabede gelecek bana selamet.

Sirayet ediyor ruhuma kalbimdeki tek dert. Çalsam çekici, yumuşak; büksem, demirden de sert.

Yılların sırrı hazinendedir ey Azimüş-şan! Aşk versen bir damla, vallahi istemem senden şan.

Adımlarım leyl ü nehar cünun badiyesinde. Aradığım kuyuya ummanların ötesinde.

Karşımda kuyu; ne acı ki ben Yusuf değilim. Ardım Firavun, önüm deniz; ben Musa değilim. Beliriyorken kızıl deve, ben Salih olamam.

Ağaç kovuğu karşımda, Zekeriya olamam. Şuayb olamam, duramam bir kavmin karşısında. Âdem olamam, duramam ulviyetin arşında.

Bizarım bu alemde... Şahit Olan bana şahit. Ne olur ya aklımı başımdan ya yap zahit.

Asrı idraki istemem, ilmi idrak istemem. Derdim ötelerdir, beriden tek bir pul istemem.

Nasıl ve neden geldiysem buraya muammadan. Ondan ve öylece al beni bu hal-i hummadan. Serмест eyle! Sen'den gayrisına olayım nadan...

Tüylerim ürperiyor, soğuk bir rüzgâr sarıyor tüm varlığımı. Duyulmaması gereken şeyleri işitmiş, perdenin ötesine kulak dayamış gibi hissediyorum. Duyduklarım, Yunus'un iç dünyasından bizim duymadıklarımız, duymamamız gerekenler miydi? Kalan takatimi toplayıp tökezleyerek, düşüp kalkarak sandala koşuyorum. Bu adanın beşerî tahlilleri, dünyevi tahkikleri, ansiklopedik uğraşları kabul etmeyeceğini hissediyorum. Neden bilmiyorum, titriyorum. Bu adaya dair birkaç kelam etmeyi hayal etmiştim ancak Yunus'un iç dünyasına ezkaza şahit olduktan sonra haya ve haşyet duyuyorum.

Şimdi elimde bir çift kürek, dünyama dönüyorum.

Yunus Emre... Onu serapa tanımak zor. Onu tanıtmak ise zorun zoru... Yunus Emre'yi böyle bildim, böyle anlatabildim. Hamd ile başlanan sözleri hamd ile tamamlamak yakışır. Hamd, alemlerin Rabb'ine olsun; selam O'nun kerim elçisine, ailesine ve ashabına olsun. Şükran ve minnetimiz, Yunus Emre başta olmak üzere tüm erenlerimize, derişlerimize olsun...

YAZILIM MÜHENDİSLİĞİ

Yazılım mühendisliği, bilgisayar ve diğer elektronik cihazların yazılımının tasarımı, geliştirilmesi ve bakımı ile ilgilenen bir alandır. Yazılım mühendisleri, yazılım sistemleri için gereken ihtiyaçları belirler, tasarımlar, yazılımı yazarlar ve test ederler. Yazılım mühendisleri, programlama dilleri kullanarak yazılım sistemlerini oluştururlar ve bu sistemlerin çalışmasını sağlarlar. Bu sistemler arasında işletim sistemleri, veritabanı yazılımları, ağ yazılımları, mobil uygulamalar ve web uygulamaları gibi çeşitli türler bulunur.

Yazılım mühendisliği, birçok farklı sektörde kullanılmaktadır. Örneğin, otomotiv, sağlık, finans, e-ticaret ve

eğitim gibi alanlarda yazılım mühendisliği önemli bir rol oynar. Yazılım mühendisleri, yazılım sistemlerini kullanarak çeşitli sorunları çözmeye ve işletmelerin verimliliğini arttırmaya yardımcı olurlar. Ayrıca, yazılım mühendisliği, yapay zeka ve makine öğrenimi gibi alanlarla da entegre olmaktadır.

TÜRKİYE'DE DEVLET ÜNİVERSİTELERİNDE YAZILIM MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMLERİNİN GELİŞİMİ

Türkiye'de devlet üniversitelerinde yazılım mühendisliği bölümleri son yıllarda hızla gelişmektedir. Özellikle

teknoloji sektörünün hızla büyümesi ve iş dünyasının yazılım mühendislerine olan ihtiyacının artması bu bölümlerin popülerliğini arttırmıştır. Bu nedenle devlet üniversitelerinde yazılım mühendisliği bölümleri son yıllarda açılmış ve mevcut bölümlerde kontenjanları arttırılmıştır.

Devlet üniversitelerinde yazılım mühendisliği bölümleri, öğrencilerine temel yazılım mühendisliği konularını öğretirken aynı zamanda sektörde kullanılan en son teknolojileri de öğrencilerle paylaşmaktadır. Bölümler ayrıca öğrencilere iş dünyasında kullanabilecekleri pratik bilgi ve beceriler kazandırmak için staj ve proje çalışmalarını da içermektedir.

YAZILIM MÜHENDİSLİĞİNİN BİLGİSAYAR MÜHENDİSLİĞİNDEN FARKI

Bilgisayar mühendisliği, bilgisayarların tasarımı, üretimi, kullanımı ve bakımı ile ilgilidir. Bilgisayar mühendisliği öğrencileri, bilgisayar sistemlerinin tasarımı, yazılım ve donanım geliştirme, veri yapıları ve algoritmalar, bilgisayar ağları ve güvenliği gibi konuları öğrenirler. Yazılım mühendisliği ise, yazılım sistemlerinin tasarımı, geliştirilmesi, test edilmesi ve bakımı ile ilgilidir. Yazılım mühendisliği öğrencileri, yazılım projelerinin yönetimi, veri yapıları ve algoritmalar, yazılım testleri ve kalite kontrolü gibi konuları öğrenirler.

Ancak, yazılım mühendisliği ve bilgisayar mühendisliği arasında sınırlar örtüşebilir ve birçok yazılım mühendisi, bilgisayar mühendisliği konularını da öğrenir. Ayrıca, yazılım mühendisliği, diğer alanlarda da kullanılabilir, örneğin ticaret, finans ve sağlık sektörlerinde.

YAZILIM MÜHENDİSLİĞİ MESLEĞİNİN GÜNÜMÜZ MESLEKLERİNDEN FARKI

Software engineering, yazılım sistemlerinin tasarımı, geliştirilmesi, test edilmesi ve bakımı gibi işlemleri içeren bir meslektir. Günümüzde, yazılım mühendisliği, çok geniş bir yelpazede

uygulanmaktadır. Örneğin, mobil uygulamalar, web siteleri, oyunlar, internet of things (IoT) cihazları, araçlar ve sistemler, finansal ve sağlık sistemleri gibi çok çeşitli alanlarda yazılım mühendisliği uygulanmaktadır.

Yazılım mühendisliği mesleği, diğer mesleklerden farklı olarak hızlı bir şekilde değişmektedir. Örneğin, yeni teknolojilerin ortaya çıkması, mevcut yazılım sistemlerinin yerine yeni sistemlerin kullanılmasına neden olmaktadır. Bu nedenle, yazılım mühendisliği mesleği yaparken, sürekli öğrenmeye ve geliştirmeye açık olmak gerekir. Aynı zamanda, yazılım mühendisliği mesleği, takım çalışmasına dayalı bir meslektir. Bu nedenle, iletişim becerileri ve takım çalışması becerileri de önemlidir.

YAZILIM MÜHENDİSLİĞİ MESLEĞİNİN İŞ OLANAKLARI

Yazılım mühendisliği mesleği, çeşitli sektörlerde çok sayıda iş olanakları sunmaktadır. Teknolojinin hızla geliştiği ve yazılımın her geçen gün daha fazla işletme ve hizmette kullanıldığı günümüzde, yazılım mühendisliği uzmanlarının ihtiyacı arttı. Örneğin, birçok finans şirketi, sağlık hizmeti sağlayıcıları, e-ticaret siteleri, internet hizmet sağlayıcıları ve hükümet kurumları yazılım mühendisliği uzmanlarına ihtiyaç duymaktadır.

Ayrıca, yazılım mühendisliği mesleği, özellikle son yıllarda, büyük bir yazılım firmasının çalışanı olarak çalışmak yerine, kendi yazılım şirketini kurmak veya freelance olarak çalışmak gibi fikirleri de içermektedir. Bu, yazılım mühendisliği uzmanlarının kendi işlerini yürütmelerine ve kariyerlerini kişiselleştirmelerine olanak tanır.

YAZILIM MÜHENDİSLİĞİ MESLEĞİNİN GELECEĞİ

Yazılım mühendisliği mesleğinin geleceği, teknolojinin hızla ilerlemesi nedeniyle çok parlak görünüyor. Önümüzdeki yıllarda, yazılım mühendisliği uzmanlarının ihtiyacı, özellikle de internet of things (IoT), sanal gerçeklik (VR), artırılmış gerçeklik (AR), nesnelerin interneti (IoT) ve bulut bilişim gibi teknolojilerin yaygınlaşmasıyla artacaktır. Bu teknolojiler, yazılım mühendisliği uzmanlarının çalıştığı alanları ve uygulama alanlarını genişletecektir.

Ayrıca, yazılım mühendisliği mesleğinin geleceği, özellikle de makine öğrenimi ve yapay zeka (AI) alanlarında büyük fırsatlar sunacaktır. Bu alanlar, yazılım mühendisliği uzmanlarının, örneğin ses ve görüntü tanıma, otomatikleştirilmiş sistemler veya veri analitikleri gibi konular üzerinde çalışmasına olanak tanır. Bu alanlarda yazılım mühendisliği uzmanlarının ihtiyacı önümüzdeki yıllarda artacaktır.

ZAMANIN KIYMETİ

"Saat çalar, zaman yürür,

Zaman kesin; bağışlamaz!

Yok m'olurum, var m'olurum?

Zaman kesin; bağışlamaz!"

Küçükken "sayılı nefeslerimiz var" cümlelerine karşı nefesimi şu kadar tutarsam, balon şişirmezsem saniyeler olarak fazla yaşarım hesaplamalarını yapardım (tabii bunlar nefesimi tutarak gerçekleşirdi)... Yaşayacağım saniyeleri hesaplarken hayat yaşayamayacağım saniyeleri hesaba katarak planlar yapmayı öğretti.

Büyüdüm mü?

Hayır! Zaman kıymetliymiş, anladım.

1 gün içinde normal bir insan ortalama 86400 kez nefes alıp veriyormuş. Aslında bu 24 saat içinde 86400 tl yi nasıl harcıyoruz demeye geliyor. Varsalayım ki cüzdanımız bu kadar limite gerçekten sahip, kullanım şartları 24 saatlik. Neler almazdık ki? Belkide eksi limitlere bile düşerdik... İşin maddi sonucu 24 saatte mal varlığımıza ne eklediğimizle kalıyor ev, araba, arsa, eşya... ve daha niceleri. Bu imkan bize her doğan günde sağlanmış oluyor. Belki nakit olarak değil ama nakite çevirmek için. Gözümüzü açtığımız andan itibaren işlemeye başlıyor. Kimi gün doğarken kullanıyor kimi gün batarken ya kârlı ya da zararlı.

Sahi biz nasıl kullanıyoruz bu nefesleri? kârlı mı zararlı mı? Yaşam cüzdanına ne ekliyoruz? Zamanı öldürüyor muyuz yaşarken, yaşatıyor muyuz, yaşarken? Bunun gibi bir çok soru işareti daha... Bunlar sorgulama kısmıydı, gelelim artık gerçek olana! Covid-19'un etki ettiği hayatımız, bizi tembelleştirerek öldürmekte. Düşünmek ve sorgulamak için beyinlerimizi hantallaştıran bir nesil üretmekte. Covid-19'lu günlerde sadece kaçtane 1 gününü yani 24 saatini ne kadar kârlı geçirdik? Dönüp bakıyorum da kâr ararken zarara giriyoruz bizler. 8 kitap, 8 konu, 8 makale,

8 yeni proje nasıl sığdı. Bir

Dünya keşkeler sıralanıyor

sorumluluklarımızı bile ta-

mamlayamamışlıklarımızın

ardına. Maddi nakite çevi-

rememişiz biz bu nefesleri.

Keşke diyorsak zarardayız,

ertesigüne diyorsak zararda-

yız. Zararda zarar... ziyan oldu

işte 86400 nefes. 24 saatlik bir para

limiti olsaydı olur muydu?

Ben hayatıma Keşke yapsaydı-

mı ekleyince anladım nefes

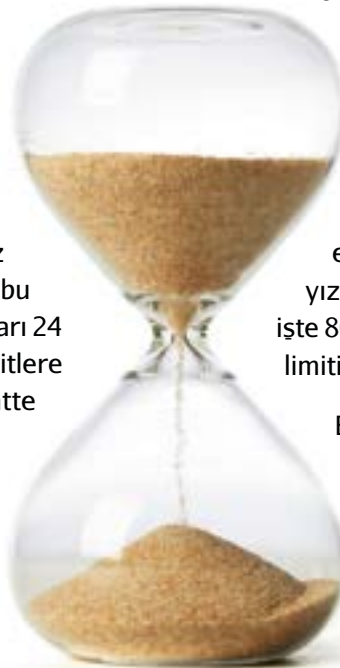
tutmanın bir anlamı olma-

dığını.

Büyüdüm mü?

Hayır! Zaman kıymetliymiş,

keşke deyince anladım!

Arzumla Gelsem Huzuruna

Arzumla gelsem huzuruna
Zaman yetmez diye korkarım
İstemem kul ol yolumda
Zamansız gül gibi solarım

Kahrında hoş dost etmem şikâyet
İsli camlarda muhabbet ararım
Razı olursa Rabbim şükret
Aşk ile huzuruna varalım
Zamana gel uymayalım

DÜNYA GÖNÜLLÜLER GÜNÜ

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 1985 yılında, gönüllü çalışmaları ve faydalarını dünya çapında duyurmak ve gönüllü programlara katılımı artırmak amacıyla '5 Aralık' tarihinin her yıl Dünya Gönüllüler Günü olarak kutlanmasına karar verdi. 1985'ten bu yana Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 123 ülkede 5 Aralık, Dünya Gönüllüler Günü olarak kutlanıyor.

Gençlik ve Spor Bakanı Dr. Mehmet Muharrem Kasapoğlu, Küresel İnsani Yardım Raporu verilerine göre dünyanın 'en cömert ülkesi' olarak Türkiye'nin gösterildiğini belirterek, Dünya Gönüllüler Günü'nde gençlere, "Sizler gönlünüz, merhametiniz, aklınız, vicdanınızla tüm insanlığın yegane ümidisiniz" diye seslendi.

Ankara'daki Cebeci Site Yurdu'nda düzenlenen 5 Aralık Dünya Gönüllüler Günü Programı'nda gençlerle buluşan Gençlik ve Spor Bakanı Dr. Mehmet Muharrem Kasapoğlu, gönüllülük olgusunun insanlıkla yaşatır bir değer olduğunu söyledi.

"Gönüllülük hiçbir beklenti içine girmeden, bir karşılık gözetmeden yapmaktır." diyen Bakan Kasapoğlu, şöyle devam etti:

"Gönüllülük 'almadan verme' ahlakıdır. En sarıh anlamıyla dayanışmanın en net halidir. Çünkü gönüllülük

anımlar, faydalar üretme çabasıdır. Millet olarak bizim hamurumuzda, kodlarımızda ve hayat tarzımızda gönüllülük bugün olduğu gibi geçmişte de hiçbir zaman önemini, heyecanını yitirmemiştir. Milletimizin tarih boyunca hakim olduğu coğrafyalara baktığımızda tesis ettiği vakıfları, imaretleri görüyoruz. Bunların her biri karşılıksız görevi, almadan vermeyi kendine ve tüm kainata faydalı olmayı en net, en somut haliyle yaşatmış örneklerdir. Biliyorsunuz inancımızda 'İnsanların hayırlısı insanlara faydalı olandır'

bilinci var. O yüzden millet olarak insana ve tüm kainata hizmeti, çalışmayı, gayreti en önemli manevi ülkülerden biri olarak saydık."

**"GÖNÜLLÜLÜK RUHU,
TOPLUMUMUZUN TÜM
KATMANLARINDA YENİDEN
DAHA BÜYÜK BİR ARZU VE
COŞKUYLA BENİMSENİYOR"**

Gönüllülüğün anlamı ve öneminin, son yıllarda tüm dünyada yeniden ana gündem başlıklarından birine dönüşüğünü belirten Bakan Ka-

sapoğlu, "Özellikle gençlerin geniş bir kesimini oluşturduğu daha büyük kit-
lelerce bunun benimsenmesi yarınlar
için daha ümit var olma adına önemli
bir gelişme. Emanetini üstlendiğimiz,
bugün taşıyıcısı olduğumuz ve yarın-
lara olabildiğince çok boyutlu bırak-
makla sorumlu olduğumuzu düşün-
düğümüz infak kültürü ve gönüllülük
ruhu, son yıllarda toplumumuzun tüm
katmanlarında yeniden daha büyük
bir arzu ve coşkuyla benimseniyor.
Öyle ki güçlü bir hayırseverlik ve vakıf
kültürüne sahip olan ülkemiz, geç-
mişte olduğu gibi bugün de dünyanın
bütün mazlumlara kucak açmış, ilgili
tüm kurum ve kuruluşlarıyla nerede
gönlü mahzun bir mazlum varsa ona
vefa göstermiştir" ifadelerini kullandı.

"GÖNÜLLÜLÜK GENÇLERİMİZ TARAFINDAN DÖRT ELLE SAHIPLENİLMİŞTİR"

Bakan Kasapoğlu, Türkiye'nin maz-
lumların umudu olduğunun altını çı-
zerek, şunları kaydetti:

"Sayın Cumhurbaşkanımız Recep
Tayyip Erdoğan'ın liderliğinde kar-
deşlik, dayanışma ve gönüllülük ru-
hunu evrensel bir şekilde sergilemiş,
bunu tüm dünyaya güçlü bir mesaj
olarak sadece sözde değil, eylem-
leriyle çalışmalarını ortaya koymuş
mazlumların umudu bir Türkiye var.
Yapılan tüm çalışmalar ve sergilenen
gönüllülük faaliyetleri, Küresel İnsani
Yardım Raporu verilerine göre dünya-
nın 'en cömert ülkesi' olarak Türkiye'yi
göstermektedir. Bakanlığımız öncü-
lüğünde, kamu, özel sektör ve sivil
toplum arasındaki etkin iş birliğiyle
gerçekleşen çalışmalar ve projeler
yoluyla, hamdolsun gönüllülük olgusu
milletimiz ve gençlerimiz tarafından
içtenlikle ve dört elle sahiplenilmiştir."

"DAMLA GÖNÜLLÜLÜK HAREKETİ KAPSAMINDA GENÇLERİMİZ, MİLYONLARCA İNSANIN GÖNLÜNE DOKUNDU"

Bakanlık olarak 2019'u "Gönüllülük
Yılı" ilan ederek, hazırlanan "2019 Gö-
nüllülük Yılı Strateji Belgesi"ni kamu-
oyuyla paylaştıklarını hatırlatan Bakan
Kasapoğlu, "Bu belgede 6 stratejik he-
def belirledik; gönüllülük kültürünün
güçlendirilmesi, teknolojinin daha et-
kin kullanımı, daha etkili düzenleme ve

risk yönetimi, gönüllü yönetiminin ve
eğitiminin güçlendirilmesi, kurumlar
arası ilişkilerin güçlendirilmesi, gönül-
lüğün tanınması ve değerlendirilmesi.
Hamdolsun pek çoğunu gerçekleştirdik
ama daha fazla gayret gösterme-
miz gereken noktalar da var." şeklinde
görüş belirtti.

Bakan Kasapoğlu, YÖK ile Gençlik ve
Spor Bakanlığı arasında imzalanan
protokolle üniversitelerde "Gönüllülük
Çalışmaları" dersinin seçmeli olarak
okutulduğunu dile getirdi.

2020 yılında Ankara'da pandemi dö-
neminde başlatılan ve halen devam
eden "Yemeğini Paylaş Projesi"yle
gençlerin 4 milyon porsiyon sıcak
yemeği ihtiyaç sahiplerine ilettiğini
aktaran Bakan Kasapoğlu, Damla
Gönüllülük Hareketi kapsamında
gençlerin, milyonlarca insanın gön-
lüne dokunduğunu ifade etti.

"BAKANLIĞIN TÜM İMKANLARI GENÇLERE AÇIK"

Bakan Kasapoğlu, Türkiye'nin ev sa-
hipliğinde düzenlenen 5. İslami Daya-
nışma Oyunları ve 4. Dünya Göçebe
Oyunları'nda görev alan gönüllü genç-
lere de teşekkür etti.

Gençlik ve Spor Bakanı Kasapoğlu,
sözlerini şöyle tamamladı.

"Gençlik ve Spor Bakanlığının tüm im-
kanları gönüllü gençlere ardına kadar
açıktır. Yeni gönüllere girmek, gönüller
arası köprüler kurmak, bu köprüleri
güçlendirmek için kardeşliği, dost-
luğu, arkadaşlığı pekiştirmek için bu
milletin mayasında olan bu ruhu, iyi-
liği, hayır hasanat anlayışını yarınlara
daha güçlü taşımak için vardır. Gönül,
bu toprakların en kıymetli hazinesi,
milletimizin en değerli sermayesidir.
Başka hiçbir dilde karşılığı yok. Gönül,
kalpten ötedir. Kalp herkeste vardır
ama Neşet Usta'nın o 'sağır nun'la
telaffuz ettiği gönül kelimesi var ya...
O bu millete özgüdür, hamdolsun. Bu
ülkenin merhamet eli, gönül dili tüm
insanlığı kuşatacak kadar büyüktür,
güçlüdür. Bu milletin yıllardır taşıdığı
merhamet eli ve gönül dili, siz değerli
gençler emanet. Sizler gönlünüz, mer-
hametiniz, aklınız, vicdanınızla tüm
insanlığın yegane ümidisiniz. İçiniz-
deki merhamet adlı çınarı yeşertin,
büyütün ki tüm insanlığı kuşatsın.
İnsanlığın ona ihtiyacı var."

Bir Kağıdın Öyküsü

Nerede olduğumu biliyorum, ama tam olarak nerede olduğumu bilmiyorum. Beklediğimi biliyorum, sıranın bana gelmesini, ama beni neyin beklediğini bilmiyorum. Tam olarak bildiğim bir şey varsa o da ne olduğum:

Bir kağıt tanesiyim. Kulağınıza daha hoş gelecekse eğer bana "beyaz bir sayfa" olarak da seslenebilirsiniz.

Ayrıca kağıt olmanın ne demek olduğunu da biliyorum. Nereden

geldiğimi, ağaç, biliyorum. Nereye gideceğimi ise sadece umut edebiliyorum, geri dönüşüm.

Sıra ise bana yaklaşıyor. Hissede biliyorum, çünkü her an geçtikçe üzerimdeki ağırlık azalıyor. Her seferinde daha da heyecanlanıyorum. Ama umutlarımı da çok yüksek tutmama-ya çalışıyorum. Sonuçta dünyadaki katrilyonlarca kâğıt arasından sadece bir tanesiyim. Sadece beraber paketlenmiş olduğum iki yüz kırk dokuz tane daha kâğıt var.

En iyi ihtimalle kullanıldıktan sonra geri dönüşüme atılmayı umabilirim. Bazılarına göre ise en iyi seçeneğimiz herhangi bir yerde unutulup yıllarca yaşamak.

Herkes tarafından unutulmuş bir şekilde tek başına yaşamakla yaşamak arasında ne fark var bilmiyorum doğrusu. İki türlü de 'yaşamıyorsun' sonuçta.

Tabii bundan yüzlerce, hatta onlarca yıl öncesi olsaydı daha fazlasını da

umabilirdik. Önemli bir şairin, yazarın sözlerini taşıyabilirdik gururla üzerimizde. Dünyayı şekillendiren anlaşmaların imzalarına ev sahipliği yapabilirdik. Müzelerde sergilenebilirdik. Her gün, dünyanın her bir yanından insanlar sırf bizi görmek için gelirlerdi.

Aah ahh... Bunlar güzel hayaller vesselam, insanların kirli ellerinden uzakta yaşlanmak...

Biz kâğıtların en büyük düşmanı ise su gibi akan zaman. Bizi sadece eksiltmekle kalmadı, değerimizi de hiç noktasına getirdi. Eskiden böyle miymiş... Bir değerimiz varmış. İlk nerede kullanıldığımız, ne zaman kullanılmaya başladığımız ve üzerimize ilk nelerin yazıldığı bile ders kitaplarında önemli yer tutmuşken şimdi ise insanların pantolonları kirilenmesin diye altlarında eziliyoruz.

Düşüğümüz durum bu...

Hep o matbaayı bulanlar başlattı bunları. Sonra da bu internet denen şey çıktı. Küçük aletler bizlerden milyonlarcasının taşıyamayacağı

bilgileri taşıyabiliyor. Bilmiyorum açıkçası nerede hata yaptık...

Lafımı üzerimdeki son yükünde kalkmasıyla kesiyorum, çünkü ışık göründü. Artık olduğum bu yerde sıra bana geldi. Birazdan birisi gelecek ve benim de içinde olduğum bu paket dolusu kâğıdı alıp bizleri yolculuğumuza çıkaracak.

Altımdaki diğer kâğıtlarında heyecanlandığını ve kıpırdaştıklarını hissediyorum. Çocuklar gibi heyecanlıyız. "Zamanımız geldi!" diye sesleniyorum aşağıya. Karşılık olarak kâğıdın kâğıda sürtme sesi geliyor.

Bu sırada birisi bize doğru yaklaşıyor. Uzun ve sarı saçları var. İçerisinde bulunduğumuz paketin üzerindeki okuyarak hakkımızda daha fazla bilgi sahibi oluyor. İki yüz elli adetiz, her birimizde çizgisiz ve A4 boyutundayız. Bizi almak için elini uzatıyor. Neden olduğunu bilmediğim bir içgüdüyle gözlerimi kapatıyorum. Yükselmeyi bekliyorum.

Ama olduğum yerden kımıldamıyorum. Uzaklardan bir ses geliyor:

"Hayatım, göz yormayan kâğıtlardan alırs mısın?"

Bir süre sonra gözlerimi açıyorum. Uzun ve sarı saçlı kişi gitmiş. Altımdaki kâğıtların heyecanlarının söndüğünü hissedebiliyorum. "Merak etmeyin, başka birisi birazdan gelir nasıl olsa." diye sesleniyorum.

Ki gerçekten de geliyor. Bu seferkinin ise kafasında tek bir tane bile saç teli yok. Kalın çerçeveli gözlüğü ve sert bakışları ile kalın kaşları var. Bir saniye bile düşünmeden katılmış elini bize doğru uzatıyor ve böylece kaderimiz çizilmiş oluyor.

Geceyi arabasının bagajında geçiriyoruz. Bizi ne için kullanacağına dair hiçbir fikrim yok. Açıkçası beklemekten sıkıldım artık. Ne olursa olsun bir şey için kullanılmak istiyorum.

Kel adamı tekrar gördüğümde güneşin doğmuş olduğunu fark ediyorum, tek bir farkla: Bugün güneş daha fazla parlıyor. Sanki bir şey anlatmaya çalışıyor gibi. Ya da sadece kel adamın kafasına yansıyan parlamasından dolayı bana öyle geliyor.

Ama her nedense heyecanlanmamı sağlıyor.

Kel adamın katılmış elinde biraz taşındıktan sonra bizi çevreleyen paket sonunda yırtılıyor. Paketin yırtılması ile birlikte, belki size bir kâğıt olduğum için garip gelecek, derin bir nefes alıyorum. Sanki yıllardır olmayan burnum tıkalıymış ta sonunda açılmış gibi hissediyorum.

İki yüz kırk dokuz kâğıt ile birlikte beni daha başka kâğıtlarında olduğu bir yere koyuyor.

Yeniden, nerede olduğumu biliyorum ama tam olarak nerede olduğumu biliyorum.

Sürekli gelip geçen insanlar görüyorum. Her taraftan gelen insan ve makine sesleri duyuyorum. İnsanların ise çoğu birbirleriyle değil de telefonlarıyla konuşuyor.

Hepsinin bir acelesi varmış gibi. Bir koşuşturmaca var burada. Karmaşık bir düzen. Sanki birbirlerinin farkında değillermiş gibiler ama aynı zamanda da herkes her şeyin farkında

gibi. Olmayan kafamı karıştırıyor bu manzara.

Ben bunları düşünürken zaman zaman birisi geliyor ve arasında bulunduğum kâğıtlardan alıp gidiyor. Sayımız azaldıkça üzerimize yeni kâğıtlar koyuyorlar.

Saatler geçiyor, insanların acelesi ise bitmiyor.

Olduğum yerde çok fazla kâğıt kalmadığını sezebiliyorum. Uzun zamandır kimse yeni kâğıtlarda getirmedi. Yeniden heyecanlanıyorum, lakin bu seferki farklı. Sıranın bana geldiğini hissediyorum. Ellerim olsa ileri doğru uzatacağım.

Ve gerçekten de sıra bana geliyor.

İki kişi yaklaşıyor. Birisinin saçları uzun ve çok az kıyafet giyiyor. Diğersinin ise saçları kısa. "Bugünlerde kafan sanki başka yerlerde Emre. Bu üstlerinin dikkatini çekmeye başladı artık." diyor uzun saçlı. Kısa saçlı olan garip bir yüz ifadesiyle etrafına bakınıyor. "Biliyorum Duygu Hanım, biliyorum. İnanın bu benim istediğim de bir du-

rum değil. Ama hala görevlerimi yerine getiriyorum." diyor kısa saçlı olan.

Konuşmayı bırakıp ellerini bana uzatmalarını istiyorum artık.

"Emreciğim, burada sadece görevini yapman yetmiyor maalesef. Üretici ve yaratıcı olman lazım. Sürekli kendini geliştirmen lazım. Nasıl bir ruh halindeysen artık bu çizimlerine de yansıyor. Nasılsa çizdiğin her şeyde bir umutsuzluk havası hakim."

Kısa saçlı olan karşılığında bir şey demiyor, sadece yere bakıyor. HADİ ARTIKKK! diye bağırarak istiyorum ama maalesef ses çıkaracak bir ağız yok.

Uzun saçlı sesli bir şekilde nefes verip saatine bakıyor, ardında bana. Sonunda!

"Saat dört ama olsun. Al şu kâğıtları," deyip elini uzatıyor ve benimle birlikte iki üç düzine kâğıt daha alıyor, "Evine git ve 'Yalnız Çam' öyküsü için güzel bir çizim yapana kadar çiz. Gerekirse öyküyü defalarca kez oku. İki sayfa bir şey zaten. Sen öyküyü

Bir Kağıdın Öyküsü

her okuyuşunda nasıl bir çam ağacı çizeceğin gözünün önünde canlanacaktır. Eğer iki gün içinde bana bir çam ağacı getirmezsen işi başkasına vereceğim Emre maalesef. Derginin basıma gitmesine çok az kaldı, senin ilhamını bulmanı bekleyemeyiz."

Bununla birlikte kısa saçlı olanın ellerine aktarıyoruz. Az kıyafetli kişi arkasını dönüp giderken bir şeyler söylüyor ama duymuyorum bile. Çünkü sıram geldi. Emre'nin elleri biraz nemli ama olsun, sıram geldi!

Aslında çok fazla heyecanlanmam gerekir. Üzerime sadece bir ağaç çizecek, ama olsun. Sonuçta beni kullanmış olacak, bende yapılış amacımı gerçekleştirmiş olacağım. Hem de düşünceli birisine benziyor, bizi kullandıktan sonra çöpe değil de geri dönüşüme atabilir.

Bizleri çantasına düzgünce yerleştirdikten sonra yola çıkıyor Emre. Nereye gittiğimizi görmüyorum. Çantanın içindeki karanlık Emre fermuarı açtıktan sonra aydınlanıyor. Bizleri bir masanın üzerine koyuyor. Etrafımızdaki kalemleri görebiliyorum. Onlarda kullanılmayı bekliyorlar. Hepimiz masanın üzerinde durmuş, bu Emre denen kişinin bizi kullanmasını bekliyoruz. Ne kadar bunun için sabırsızlanıyor olsam da kendimize acımadan da edemiyorum.

Emre ise masanın başında oturuyor ama sanki bizi kullanmaya dair hiçbir niyeti yokmuş gibi bir hali var. Varlığımızı unutmuş gibi. Elleri ve tüm ilgisi ise telefonunda. Sonra telefonu kulağına götürüyor. "Ne olur aç Seda, ne olur." diyor sessizce. Sesindeki hüznü sadece ben, diğer kağıtlar, kalemler ve evdeki mobilyalar duyabiliyoruz.

Anladığım kadarıyla Seda denen kişi telefonu açmıyor. Emre telefonunu masanın üstüne bırakıp elleriyle yüzünü kapatıyor. Ellerini çektiği za-

man gözlerinin kıpkırmızı olduğunu görüyorum. Birkaç damla ise aşağı doğru süzülüyor.

Gözleriyle boş boş etrafı seyrederken birden bizlere doğru, masaya bakıyor ve öyle kalıyor. Gözlerindeki boş bakış çözülüyor ve masaya, kağıtlara ve kalemlere doğru yaklaşıyor. Elinin tersiyle yüzündeki damlaları siliyor. Kağıtların arasından bir tanesini, beni değil, kalemlerini alıp bir şeyler yazmaya ve çizmeye başlıyor.

Bir süre sonra ilk önce yüzünü sonra da önündeki kağıdı buruşturuyor ve bir kenara fırlatıyor. Ardından bir kağıt daha alıyor, bir süre sonra ona da yüzünü buruşturarak baktıktan sonra onu da bir kenara fırlatıyor. Ardından bir tane daha. Bir tane daha. Bir tane daha.

Bu buruşturulup atılan kağıtlardan birisi bende olabilirdim! diye düşünüyorum. Bu sırada iki kağıt daha buruşturulup fırlatılıyor. Emre'nin yüzündeki ifade ise her bir kağıtla ciddileşmiş, kırmızılık gitmiş, damlalar tamamen kurumuş.

Elindeki bir kağıdı daha buruşturup arkasına doğru nereye olduğuna bakmadan fırlatıyor. Bana ve diğer kağıtlara doğru bakıyor ve elini uzatıyor. Beni diğer kağıtların arasından çekip alıyor. Buruşturulup atılmaya doğru gittiğimi düşünüyorum. Önüne koyuyor beni. Elindeki kalemiyle beni süzüyor. Bomboş, bembeyaz kağıdı. Temiz bir sayfayı. Derin bir nefes veriyor ve elindeki kalemi üzerime koyuyor.

Üzerime neler yazdığını bilmiyorum, göremiyorum. Kalemin kavislerini ve dokunuşlarını hissediyorum ama neler yazdığını hiçbir şekilde kestiremiyorum. Yazı işi bittiği zaman geriye doğru yaslanıp memnun bir yüz ifadesiyle beni tekrar süzüyor. Bu bana umut veriyor. Sonra temiz olan tarafımı çeviriyor. Bu sefer yazı yazmıyor, bir şeyler çiziyor. Ne olduğunu bilmiyorum, sadece hissedebiliyo-

rum. Bir süre sonra yeniden arkasına yaslanıp bakıyor eserine. Yüzünde memnun bir gülümseme var.

Masadan kalkıyor, elinde bir zarfla geliyor bir süre sonra. Beni ikiye katlayıp zarfın içine koyuyor. Biraz yürüyoruz, sonra kapı sesi duyuyorum. Birkaç adım daha yürüyoruz ve... sıkışmış gibi hissediyorum. Bu sefer nerede olduğum hakkında ise hiçbir fikrim yok, zarf yüzünden hiçbir şey göremiyorum.

Olduğum yerde ne kadar beklediğimi bilmiyorum ama sıkışıklık hissi sonunda geçiyor. Bir elin beni ve içinde olduğum bu zarfı tuttuğunu hissediyorum. Sonra bir kapı sesi daha duyuyorum. Bizi taşıyan kişinin elinde biraz gezdikten sonra yeniden görebilmeye başlıyorum.

İnce ve zarif bir çift el beni zarftan çıkarıyor. Önce Emre'nin yazdıklarını okuyor, bense onun gözlerini. Göz bebeklerinin büyüüp küçülüşünü izliyorum. Gözlerinin dolmasını izliyorum. Parlak gözlerinden kendi yansımamı görüyorum. Sonra diğer tarafımı çevirip resme bakıyor ve elini ağzına götürüp garip bir ses çıkarıyor. Gözlerinde birikmiş olan damlalardan birisi üzerime düşüyor.

Beni elinden bırakmadan ayağa kalkıyor. Kapıdan çıkıp karşıdaki kapıyı çalıyor. Kapı açılıyor. Emre'yi görüyorum. O da önce bana, sonra beni tutan kişiye bakıyor ve gülüyor.

Sarıyorlar. Sımsıkı sarılıyorlar. Ben ise daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde hissediyorum. Gülmek, haykırmak istiyorum. Bende sarılmak istiyorum.

Yeniden ve son kez: Nerede olduğumu biliyorum, ama tam olarak nerede olduğumu bilmiyorum. Yalnız, bu sefer, öncekilerden farklı olarak ait olduğumu hissediyorum.

gsb.gov.tr

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

DİSİP
LİNLE
GELİŞ

gsb.gov.tr

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

GÜÇ
LÜĞÜ
YEN

gsb.gov.tr

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

ÇEVİK
LİK
KAZAN

gsb.gov.tr

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

DU
RUS
KAZAN

T.C. GENÇLİK VE
SPOR BAKANLIĞI

İYİLİK

BİR GÖNÜL MESELESİ

gonulluyuzbiz.gov.tr